BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIU

ANUL 1. No. 16

6 pagini 3 lei

Joi 11 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175. Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Numai două naţionalisme?

A avut un pigment de ridicol — totuşi — «marea» manifestaţie internaţional-ţărănistă dela Iaşi.

Strânşi la căpătâiul domnului Traian Bratu — victima unui atentat pe care şi noi l-am infierat din inimă, şi pentru care îl rugăm să ne creadă şi pe noi prezenţi lângă durerea d-sale — cei 20 de şefi de organizaţie moldavă nu mai puţin au profitat ca să urle demogogic şi să ceară puterea.

Indecenţa internaţional-ţărănistă nu ne sperie. Ne doare numai durerea d-lui Traian Bratu, al cărui pat de suferinţă a fost luat în grabă drept sală electorală.

Dar socotind că aceasta a fost numai o mică scăpare, să trecem la fondul întrunirei, unde s'au reprodus doi dintre ideologii cei mai gustaţi în ultima vreme la internaţionali-ţărănişti: M. Ghelmegeanu, acest simpatic Virgil Serdaru al internaţional-ţărănismului şi Virgil Potârcă, un fel de Petre Andrei şi Baba Novac la un loc, al Olteniei. (De Armand Călinescu nu mai vorbesc, fiindcă acesta, ca om inteligent, printre puţinii pe care-i are partidul, s'a mulţumit numai să proclame pe bietul Nicolae Costăchescu, chimist uitat, drept a doua stea în ascensiune a partidului. (după d-sa).

Zic, în efortul onorabil de a trasa odată pentru totdeauna ideologia partidului, Virgil Osânză, secundat de tânărul Virgil Ghelmegeanu—Serdaru, după ce a afirmat ca astă vară la Craiova, că d-sa «rămâne pe aceiaşi linie de gândire, devotamentul pentru ţăran» a constatat că e pe lume două naţionalismuri. Şi făcând cu citate din Chamberlain, Gobineau, Keyserling şi Spengler o paralelă între cele două naţionalismuri care ies tot mai mult la iveală în epoca noastră, naţionalismul stângei şi naţionalismul dreptei, s'a declarat clar, s'a declarat făţiş, s'a declarat inebranlabil, — şi la el e ceva! — pentru naţionalismul de stânga.

Ascultându-l pe Virgil Jumări, pe care acum vreo două luni îl vedeam sforăind cu burta la tavan şi piciorul stâng în chibritelniţă, în Pulimanul de Galaţi, mi-am spus: ia uite, domnule, cum poate ajunge azi un bărbat de stat dela un rapid de clasa I-a la metafizică!

Cum n'am ştiut noi până acum că e două naţionalismuri, — ba că, dragă doamne, e chiar mai multe, dacă ne gândim că şi un laş şi idiot ca Branişte va veni mâine să ne spună că e şi el naţionalist!

Să încercăm acum să fim serioşi, şi să ne întrebăm de ce e şi ei naţionalişti?

Fiindcă iubesc, se zice, pe ţăran, au rude în ţară ba chiar soţii jidance, şi — mai mult — fiindcă vor să vină neapărat la putere ca să salveze ţara.

Totuşi, dacă-i lăsăm pe dumnealor să ia puterea şi să fie naţionalişti — ba chiar să fie Potârci — ceiace cred că e chiar mai greu — problema mi se pare, rămâne încă discutabilă.

Există ceva mai antipodic ca statul aşa cum îl vede stânga şi cel pe care-l revendică naţionaliştii?

Statul stângei e forma juridică — dictată de Alianţa Internaţională Israelită şi consacrată din nefericire şi de Constituţie, dintr'o scăpare ce trebue remediată, a unei societăţi fără identitate.

Statul dreptei este expresia organică, funcţională a unei naţiuni.

Tot ce se concepe într'unul e antipodic în celălalt.

Stat juridic pe de o parte — creiat artificial de un cod care nu e al nostru — stat natural pe de alta — creiat din nevoile şi drepturile la viaţă ale românului prezent de veacuri pe plaiurile năpădite de streinism.

Stat economic pe de o parte — la discreţia trusturilor auşnitiene, în care miniştrii internaţionali-ţărănişti sânt numai membrii docili ai consiliilor de administraţie; stat istoric, pe de alta, început cu cultul voevozilor şi terminând cu jertfa tânără pentru Neam, Rege şi Hristos.

Stat de chiverniseală şi laşitate pe de o parte, stat de abnegaţie şi curaj pe de alta.

Stat deschis tuturor decapitărilor internaţionale, şi tuturor infiltrărilor comuniste, pe de o parte; stat închis hermetic în crezul lui de neam, fără fisuri şi fără tranzacţii, pe de alta.

Stat apărat — stat neapărat.

Stat predat altora — stat triumfător în legile lui.

E o mică deosebire, mi se pare, domnilor Potârcă şi Gheimegeanu.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

CAZ GRAV!

Şase distrugătoare turceşti au ancorat în portul Constanţa.

Pâu, tocmai acum când Victor Antonescu pleacă la Ankara!

LUPTA CRANCENA

La Cameră — ni se anunţă — şi guvernamentalii vor combate legea învăţământului superior.

Şi după aceia, o vor vota!

D'ACAPO!

Dela cercurile politice din Washington, telegramele anunţă că guvernul francez a solicitat Statelor Unite — care până mai eri erau, cum ştim, pe pragul falimentului — un mare împrumut de 500 milioane de dolari.

Va să zică lumea o ia d'acapo!..

O NOUA IERARHIE.

La «marea» manifestaţie internaţional-ţărănistă dela Iaşi Amande Călinescu—migdala amară a democraţiei — a făcut o nouă erarhizare în sânul partidului, proclamând pe N. Costăchescu «a doua personalitate de seamă a partidului».

Inţelegeţi cum devine cazul: în caz de venire la putere, Călinescu e şeful guvernului; iar a doua personalitate, Costăchescu, la ministerul Instrucţiunei.

DIN ALE IMPOSIBILULUI

Din Cannes, telegramele anunţă că Wally Simpson, eroina recentelor întâmplări, se află în aşteptarea fericitului eveniment!

E bine, iată un lucru pe care nu ne vine să-l credem!..

OTIUM REGIS

Miss Louise Wyman, Miss America, a declarat de curând pe Rivieră, reporterilor care nu o lasă în pace: «Sânt aşa de obosită de a fi regina Frumuseţei! Uneori aş vrea să fac şi eu ceva..

DOCTORUL FARA VOE

Piscuri româneşti, piscuri ce-şi râd de furtuni şi de uragane...

Cele două suflete ale Universităţilor

Niciodată vorba lui Goethe asupra celor două suflete pe care omul le poartă în pieptul său, n'a fost mai adevărată decât pentru profesorii noştri universitari.

Profesorii noştri cuprind, orice s'ar zice — şi lăsând la o parte tot ce s'a putut strecura între dânşii, prin sita prea rară a articolului 81, — o covârşitoare parte din valorile culturale ale acestei ţări.

Pe de altă parte, ar fi imposibil să se susţină că după zeci de ani de activitate universitară un profesor să nu fi stabilit, cu instituţia lui legături din acelea care prin sufletul pentru totdeauna.

Un anumit grad de spirit corporativ în înţelesul cel mai nobil este rodul natural al unei aderenţe prelungite între instituţie şi cel care o serveşte.

Dar ce păcat că alături de acest spirit trăeşte aproape în fiecare profesor de învăţământ superior şi spiritul *celălalt*, spriritul de partid. Datoriile de recunoştinţă faţă de partide care i-au ajutat şi în Universitate şi în afară de ea, obligaţiile de disciplină şi obedienţă faţă cu partidul în nădejdea situaţiilor de viitor, coboară pe universitar şi îl face să iasă din climatul academic.

Universitarul nostru este un învăţat prizonier într'un club.

Câteodată, rar, cum a fost azi, evadează din închisoarea lui.

Ce bine ar fi dacă nu s'ar mai întoarce niciodată.

VESTITOR

CLIPE DE RECULEGERE

Fiecare generaţie umană îşi are legile ei de desvoltare, formele ei de simţire, de cugetare şi de voinţă, nevoile şi durerile ei.

Marea durere a generaţiei noastre este că nu suntem înţeleşi după cugetul şi după inima noastră. Sau pentru că suntem urâţi şi prigoniţi tocmai pentru că suntem greşit înţeleşi. Pentru aceasta însă, noi nu va trebui să ne abatem dela suprema lege a desvoltării noastre, care este SOLIDARITATEA.

Să ne strângem umăr lângă umăr, inimă lângă inimă, să ridicăm fruntea drept în furtună, să ne stăpânim amărăciunea şi să aşteptăm.

Să aşteptăm, simţind cum cresc în noi elanurile adânci şi puterile misterioase ale pământului dacic, în această involburată pregătire a primăverii româneşti. (Nu e doar o simplă coincidenţă că ne aflăm în zilele babelor).

Să aşteptăm, cugetând în tăcere, că nimic puternic şi durabil nu s'a născut fără încercare şi suferinţă. Cu atât mai mult, cu cât cea mai rodnică, cea mai util pedagogică dintre suferinţe, este aceea pe care ţi-o căşunează un Părinte chiar şi pe nedrept pornit împotriva copiilor săi

Să aşteptăm, acumulând în sufletele noastre voinţa de a preface această mândră Ţară valahă într'o veritabilă împărăţie a lui Hristos pe pământ, de unde să fie isgonite pentru totdeauna slăbiciunea, vicleşugul şi răutatea.

Dar paralel cu aceasta, să-i rugăm pe părinţii noştri, ca trei lucruri să nu aştepte dela noi, pentru că nu le vor dobândi niciodată.

Să nu aştepte să ne vadă inconştienţi şi mai ales lipsiţi de o clară viziune a îndatoririlor noastre supreme şi a misiunii noastre eroice în acest veac de închegare definitivă.

Să nu aştepte să ne vadă laşi, nedemni, încovoiaţi sau nemernici, pentru că — tocmai pentru respectul şi dragostea ce-o purtăm înaintaşilor — nu ne vor vedea în această poziţie nici când. Ci mai bine prefăcuţi în ţărână sau în stane de piatră.

Să nu aştepte să ne vadă lipsiţi de încredere, de dragoste şi de camaradereasca noastră solidaritate. Pentru că învrăjbirea noastră ar însemna robirea, învrăjbirea şi îngenuncherea Ţării în faţa străinilor. Ar însemna risipirea moştenirii părinţilor noştri înşişi.

Vrem să se ştie de asemeni că noi nu cerşim înţelegerea nimănui; nu solicităm mizericordia nimănui; şi nici dragoste cu sila nu vom accepta.

Dacă voim ceva, e ca să fim trataţi cu demnitate, cu cavalerism şi cu eleganţă, chiar atunci când se va găsi cu cale să se ridice mâna împotriva noastră. Şi să nu fim consideraţi mai prejos de cât veneticii cari au pătruns aci cu gânduri hoţeşti şi cu atitudini de şarpe. Dar mai ales să nu se încerce a ni se silui conştiinţele, pentru că păcatul acesta nu s'a încercat nici pe vremurile lui Mihnea Turcitul.

Credem că prin aceste simple deziderate platonice, nu depăşim limitele fireşti ale modestiei noastre de tineri creştini şi naţionalişti!

Nicolae Bogdan

Democraţia şi minorităţile

de IOAN VIAL

Faptul este îndeajuns de cunoscut tuturor. El nu mai are nevoe nici de mărturia statisticelor, nici de amănuntele tragice ale anchetelor: minorităţile sunt astăzi la noi în ţară în plină ofensivă. Minoritarii au crescut ca număr, au pornit să se răspândească pe suprafeţe noi din teritoriul rumânesc, au cucerit punctele strategice în economia şi finanţa ţării, stăpânesc presa, arta, literatura, impun orientări contrarii interesului naţional în politica ţării cu un cuvânt, puterea lor progresează în toate domeniile, în acelaş ritm accelerat în care puterea de rezistenţă a rumânismului — scade.

Binînţeles că nu numărăm aici între minorităţi şi pe evrei. Problema evreească are cu totul alte aspecte şi cu totul altă importanţă. Primordială. Jidovimea fiind cel mai mare pericol pentru neamul rumânesc.

Ne ocupăm deci — în rândurile de faţă — de celelalte minorităţi, altele decât evreimea.

Căror cauze se datoreşte faptul, că puterea minoritarilor creşte — dela unire încoace — vertiginos?

Cauzele sunt multiple:

Să le luăm în ordine. In primul rând unitatea blocurilor diverselor minorităţi în faţa dezbinării partidelor politice rumâneşti.

Fiecare dintre minorităţi figurează un bloc compact solidar. Minoritatea ungură din Ardeal, de pildă, face o politică unitară, dictată de nevoile naţionale ungureşti în raport cu statul român. Minoritatea ucraineană — în Bucovina — acelaş lucru.

In faţa acestor blocuri unite şi conştiente se prezintă diversele partide: luptându-se între ele, concurându-se josnic, fiind gata toate, la absolut orice concesii pentru obţinerea voturilor. Căci voturile înseamnă puterea.

In această situaţie minorităţile îşi vând voturile exact ca la licitaţie: cui dă mai mult! Acelui politician care se obligă — odată ajuns la putere — să facă cele mai mari concesii intereselor minorităţilor.

Dar minorităţile au, fiecare dintre ele, nevoile lor. Altele, cu totul altele, decât interesele naţionale. Deaceea orice concesie făcută lor este în dauna ţării, în contra intereselor româneşti.

Iată o primă explicaţie a faptului că, dela războiu încoace, minorităţile au progresat atât de îngrijorător.

Dar situaţia devine tot mai tragică prin faptul că, regimul democratic în descompunere, naşte, în fiece zi un nou partid politic.

Şi cu cât creşte numărul partidelor, cu atât creşte şi numărul concurenţilor. Fiindcă cererile se înmulţesc, oferta devine tot mai preţioasă pentrucă marfa e tot mai scumpă şi mai rară. Cu fiecare alegere — cu fiecare licitaţie — minorităţile măresc pretenţiile, pun condiţii tot mai grele, mai dezastruoase.

Iată o a doua cauză de întărire a dominaţii minorităţilor: sciziunea partidelor politice.

Se cunoaşte apoi prea bine faptul că — pentru orice persecuţie sau nedreptate imaginară — minorităţile dau imediat fuga să se plângă la Liga Naţiunilor, invocând în sprijinul drepturilor lor, statutul minorităţilor sau clauzele subscrise de statul român în tratatele de pace.

Plângerile la Liga Naţiunilor sunt o permanentă ameninţare şi un permanent şantaj.

La prima reclamaţie a Ungurilor sau a Ucrainenilor la Geneva, avem imediat complicaţii internaţionale!

Şi-atunci şantajul! — Căci Budapesta jidovită are puternice legături la templele din Geneva

Există încă un interes superior, internaţional, care joacă rol de factor determinant în această problemă a minorităţilor: interesul internaţionalei iudeo-comunizente.

Această forţa, atotputernică la noi ca şi în atâtea alte ţări, ne dictează politica faţă de minorităţi, şi ne împiedică dela orice măsuri, ferme, salvatoare, dela orice măsuri de salvgardare a nevoilor rumâneşti.

Minorităţile cu situaţii puternice în stat, sunt dovezi de slăbiciune ale naţiunii dominante.

Iată situaţia reală: minorităţile cu politica lor centrifugală, cu politica lor de penetraţie în organismul rumânesc, împiedică consolidarea statului naţional, dominaţia elementului românesc, ţin statul în permanentă stare de debilitate organică, ceeace îl forţează la politi

(Continuare în pag. 5-a)

Cultele şi arta lui Iamandi

Am promis să mă ocup pe rând de legea cultelor, a artelor plastice, a teatrelor.

E drept că primul pas el l-a făcut demult cu straşnicul discurs revizionist pe care l-a scos chiar la tribuna Camerei noastre, — izbutind atunci, acest biet Iamandi pe care noi îl credeam numai un mare om în arena publică şi un foarte vulgar isbutind, zic, să obţină strălucitoare galoane dela grofii din Budapesta şi să fie printre Unguri cari se deşteaptă cel mai prost Român şi în acelaş timp... ah!, dac'aş putea eu să-i spun cum ştiu!

Dar, ca în ţara asta, totul se uită — s'a uitat astfel şi strigătul revizionist al lui Iamandi pe care, iată, azi îl găsim tot pe o bancă ministerială, a unui guvern însă care nu e maghiar, ci român!

Dar fiindcă s'a uitat, — să nu mai desgropăm morţii (asta este încă o meserie — şi poate singura meserie — a lui Iamandi!). Să-l vedem însă acolo unde l-a pus norocul şi ironia — la Culte şi Arte!

Nimeni nu ştie cum a ajuns Iamandi aici! Dar eu ştiu şi pot să vă spun: prin acel cult al incompetenţei de care vorbia Faguet într'o carte veche dar actuală şi care constitue singura lege şi singura permanenţă a democraţiei. In viaţa lui debonară, gratuită şi inutilă, în viaţa lui de gras parazit din Plant, Victor Iamandi n'a fost niciodată vecin cu Arta, iar cultul păgân al lui Bachus e singurul care l-a pasionat. Chiar artă, dacă vreţi cu orice preţ — dar extrem decadentă, ca să zic aşa! — Iamandi, repet, n'a făcut nicicând, decât atunci poate când s'a impus, e adevărat, ca unul din cei mai activi nudişti dela Iaşi... Pentru atâta însă, veţi recunoaşte, ca mine, că un departament de Culte şi Arte — pe care l-au ilustrat Goga, Goldiş — apare lângă Iamandi, oricum, exclusiv.

Şi tipul s'a însărcinat singur s'o dovedească. In loc să doarmă — ceeace era singura mea speranţă când l-am văzut la acest minister — nenorocitul s'a apucat să «lucreze». In această muncă, primul ajutor al lui Iamandi, se chiamă Serghie. Individul ăsta e un comunist notoriu la Iaşi — unde i s'a dat direcţia Teatrului Naţional! — e răsfăţatul comunităţii israelite, CONDUCATOR AL MIŞCARILOR «ANTIFASCISTE», cretin de importante proporţii, scrie cu laba piciorului şi gândeşte ca ultimul valet al lui Stalin.

Cu ăsta Iamandi a legiferat tot: plastica, pedicura, teatrul, cultele — fără să ştim dacă în ceasul acesta el nu pregăteşte şi o lege dionisiacă şi bachică asupra nudismului în jurul monumentelor dela Iaşi. Sunt legi însă care se refuză discuţiei şi suportă uşor să fie strânse într'o revoltă de adjectiv, fără apel şi fără motive: sunt legi imbecile, demente, sunt legi care năruesc creaţia artistică pentru o jumătate de veac de azi înainte.

Artele, de pildă sunt puse total la dispoziţia guvernelor — aşa încât al sufragiului universal, ajuns întâmplător ministru, poate să dispună cum vrea de o creaţie artistică, de un artist! In ultimă instanţă, ministrul decide! Ministrul — adică, de pildă, el, Iamandi! Din diversele comisii care hotărăsc în materie, şi unde abundă reprezentanţii ministrului, lipsesc totuşi tocmai reprezentanţii şcoalelor noastre de Belle-arte!

Totuşi Iamandi nu dispreţueşte cu totul şcoala — fiindcă legea lui proclamă în mai multe locuri că un artist n'are talent dacă nu are şcoală. Şi Iamandi se întreabă şi azi: cu ce drept a pictat El Greco Inmormântarea contelui de Orgas? Dar cum s'au făcut marile fresce ale unor artişti cari abia dacă aveau abecedarul geniului, dar nici o şcoală alta — cine le-a dat autorizaţie, se întreabă desnădăjduit Iamandi!

Un vag ecou răspunde: vechile timpuri aveau mari artişti (cum poate mai sunt şi azi) dar aveau mai puţini miniştri de ţuică...

Admirabilul Hau — artist mare şi om de cultură la fel — a găsit pentru legea lui Iamandi cuvântul definitiv: un fiasco în 8 articole.

N'aş mai adăuga nimic. Decât un lucru. Un om se înmormântează sub atâta ridicol.

Iamandi şi-a făcut o lege ca un mormânt. Să-i fie ţărâna uşoară!

TOMA VLĂDESCU

40

Ziua de ieri a trecut nevăzută şi neştiută pe lângă vreme şi pe lângă oamenii vremii. Sau, mai bine zis, oamenii au trecut pe lângă sfânta ei amintire, aşa cum trec trenurile accelerate prin gările umile. Viaţa de toate zilele nu şi-a încetinit ritmul de trepidaţie şi hedonică porniere. Maimărimile zilelor noastre de Sodomă şi Gomoră nu'u deschis calendarul pentru a citi pe fila zilei dramatica istorie a mucenicilor din Sebastia.

Cei patruzeci, mucenici ai credinţei întru Hristos, s'au sacrificat atunci, demult, demult, în cel de-al patrulea veac după ivirea Luminii din Betleem, pentru zidirea tuturor veacurilor de creştinătate. Atunci, demult, demult, într'un lac îngheţat ca piatra — cu ispita unei băi fierbinţi în faţă, preţ al trădării — au fost aruncaţi de răutatea Voevodului Agricolae cei patruzeci ostaşi ai legii întru Hristos.

Oblăduirea lui Dumnezeu a coborît lumina din veacuri peste încercarea sufletului lor. Au rămas pe loc — front granitic — vii, copii ai Minunii.

Furia sadică a voevodului le-a sfărâmat, în lovituri de ciocan, gleznele.

Au refuzat trădarea. Au respins lepădarea. Prin mucenicie, au trecut hotarul vremelnicie pământene intrând în veşnicie.

Câţi mai răsfoiesc calendarul şi câţi îşi mai aduc aminte de jertfa lor?

Uite, pe stradă, stridenţă de reclame luminoase, urlet de automobile, râs nepăsător, priviri crescute în pofta cărnii, valuri de şampanie, treceri, nesfârşite treceri, vijelioase marşuri spre cabinele plăcerilor.. Şi totuşi.. şi totuşi.. Intr'un sat de departe, un ţăran sfătos, băsmuieşte cu glas de evanghelie.

La lumina opaiţului ascultă un mănunchi de nepoţei povestea mucenicilor din Sebastia.

De grindă atârnă coroanele de busuioc sfânt.

Ţară, ţară, sfântă ţară românească, alungată şi cuibărită acolo, în bordeiele sărace, sufletul nostru îţi sărută icoana.

Ingenunchiem pe lespedea copilăriei pe care s'au avut-o şi ne închinăm.

Povesteşte, bunicule de departe.. Vorbeşti simplu şi frumos.

Parcă ai povesti despre Moţa şi Marin..

Valeriu Cârdu

Cultură Oameni Fapte

Veacul minunii românești

Cetatea strigoilor

Credeam că, prin dărâmarea imobilului cu No. 40 din strada Câmpineanu, se va sfârși și cu ședințele confidențiale și secrete ale d-lui Eugenius Lovinescu. «Sburătorul» — credeam eu — și-a găsit în cele din urmă nașul, adică târnăcopul. Uns cu usturoiu, descântat cu mătrăgună muiată în rouă timp de nouă nopți cu lună și prohodit de șapte lilieci hrăniți cu inimă de șobolan mort la poarta cimitirului, «Sburătorul» nu va mai reinvia. Dar iată că s'a întâmplat altfel. D. Eugenius Lovinescu, afumat cu păr dela subțiorile cucoanelor cenacliste, și-a revenit, mutându-și emblema vampirică în alt imobil, mai confortabil și nini modern, tot în strada Câmpineanu. Duminicile, când până și servitoarele ies în Cișmigiu, să ia aer curat, ombilicalul domn Eugenius Lovinescu își astupă ferestrele cu hârtie albastră, afumă camerele cu osânză de balenă și se înarmează cu răbdare de fachir. Pela 5 d. a., ucenicii încep să-și facă apariția. Incă dela colțul străzii, ei arborează măști conspirative. Trecând pragul casei, junii Vergilius Monda-Moscowicz, I. Peltz și Dan Petrașincu își scuipă de trei ori în sân. Ședința începe! Se citește, se citește, se citește... Cucoanele adorm, tablourile cască de plictiseală, iar vătraiul de lângă sobă are poftă să-l croiască de câteva ori, așa, din proprie inițiativă, pe lectorul pistruiat și bâlbâit, care transpiră de emoție.

După câteva ore de dampf, membrii cenaclului se risipesc în cele patru colțuri ale Bucureștilor, bucuroși că brigada de moravuri n'a pus mâna pe ei, iar cetatea strigoilor rămâne scufundată în întuneric și 'n roman foileton. D. Eugenius Lovinescu sforăie cu capul pe teancurile de manuscrise, cu gândul la salariul de proaspăt membru în consiliul de direcție al ziarelor «Adevărul» și «Dimineața». Cărțile din bibliotecă strănută, că le-a intrat praf în nas. Umbrele se'ntind peste uși.

Singura ființă normală din cetatea strigoilor, servitoarea d-lui Eugenius Lovinescu, oftează:

— No, puchinoșii dracului! Iar mi-ați umplut casa cu duhoare de gâscă și coji de sâmburi...

Dar am o tristă presimțire: într'o bună zi, molipsită de I. Peltz, imberba fecioară va scrie și ea un roman psihologic à la «Diana», intitulat — de pildă — «Amorurile unui maestru».

Ce inutilitate — și ce farsă! — «Sburătorul» d-lui Eugenius Lovinescu... Literatura românească e oriunde, numai în strada Câmpineanu nu! Un vânt cu mireasmă tare, de primăvară, bate peste țară. O poezie nouă crește între crini și spada de luptă, nu într'o hrubă, unde pute-a usturoiu și-a sudoare de hebrei obeji!

ICONARUL

CUIBURI DE LUMINA

PRIMAVERI CARE NU VIN

Primăvara care a așternut, neașteptat de repede, covoarele de lumină pe străzi, nu e primăvara tuturor.

Nu știu dece — și totuși îmi dau seama... — nu toți avem curajul să schițăm un zâmbet și să așternem floarea bucuriilor în calea primăverii.

E primăvară! — șoptește strada. E primăvară! — ne spun prietenii. E primăvară! — rostește albul imaculat al ghiocelilor.

A, e primăvară! Și totuși... Și totuși... Dece nu simțim și noi că e primăvară.

Trec perechi de îndrăgostiți pe străzi și pe aleile parcurilor.

Cântă păsările. Desigur e primăvară.

Numai noi, strânși unul lângă altul, în iarna unui destin, continuăm să așteptăm primăvara...

ȘI IERNI CARE INTARZIE...

Uneori când sună sorocul primăverii, fulgii mai stăruie. Ierni care parcă nu mai vor să plece baricadează intrările menite de Dumnezeu să fie vestitoare ale primăverii. Ierni care vor să oprească și ivirea grâului și răsăritul florilor. Ierni grele, de plumb, îmbătrânite și statice. Vor să oprească venirea primăverii. De fapt, n'o pot opri. Nici o iarnă n'a ucis primăverile, pentrucă lumina soarelui e mai tare decât rezistența zăpezii.

Iernile acestea care stăruie n'au putut și nu pot face altceva decât să întârzie primăvara.

Care dacă nu vine totdeauna în Martie, în April sau în Mai e prezentă.

INVIERE CU ZAPADA

Povestesc cei mai bătrâni. S'a întâmplat, de multe ori, ca Sfintele Paști să vină în alai de fulgi. Zăpada n'a putut întuneca niciodată splendoarea învierii. Făcliile au luminat și prin norii de fulgi. Troparele și-au risipit, în larguri slava lor de tămâie și peste zările înghețate. Clopotele au binevestit dimineața Invierii și-atunci când iarna a lungit nopțile.

De departe, de prin văi, din vârfurile munților, drept credincioșii au venit pe drumuri înghețați și peste zăpada troenită, să salute Invierea. Acelaș le-a fost salutul: Hristos a înviat!

Adevărat că a înviat! — s'a răspuns în toate vremurile. Dece s'ar răspunde azi și mâine altfel?

CREDEM IN DUMNEZEU

Dumnezeu nu e monopolul nostru. Dumnezeu e al tuturor. Dar nu toți sunt soldații lui Dumnezeu. Mulți Il dușmănesc și-L hulesc. Noi, dacă și nu suntem perfecți, ne străduim să ne apropiem de cinstea aceea mare, unic de frumoasă, sublimă și neîntrecută, cinstea de a fi soldații lui Dumnezeu.

Sunt animale bipede care-l insultă, zilnic și trivial, pe Dumnezeu. Mi-aduc aminte, în revista de tristă [illegible] *«STANGA», Dumnezeu a fost făcut, negru pe alb, «bătrân caraghios» în care mai cred numai descreerații».*

Alaltăeri un elev dela un liceu din Capitală a utilizat aceiaș expresie. Elevul este «cetățean rumân de religie izraelită».

Legăturile se pot stabili ușor. Și concluziile se pot trage și mai ușor.

Puiu Doinaru

Preotul și politica

Voind să reformeze Biserica în capite et membris, guvernul actual s'a hotărât să arunce interdictul asupra preoților cari ar îndrăsni să mai facă politică. Cum dela o vreme încoace, oamenii cari poartă o uniformă și au un crez dumnezeesc, au devenit incomozi pentru generația nespovedită a politicienilor veroși, era firesc să nu mai poată fi ușor suportați în viața politică preoții, cari, de rău de bine, tot mai au un pic de conștiință și tot le mai tremură sufletul când văd că Hristos e renegat și hulit. In consecință, pentru o mie și una de motive, între cari nu se uită nici eternul «prestigiu al Bisericii», preotul nu trebue să mai facă politică. Impotriva acestei deciziuni, după cum era și de așteptat, preoțimea a reacționat. Ca răspuns la proectul guvernului, care, deocamdată, nu face decât să pipăe terenul, asociația clerului ortodox român dă un comunicat, în care, între altele, spune: *«Activitatea clerului de mir în viața politică, constitue nu numai un elementar drept cetățenesc, ci și un înalt comandament patriotic și moral».*

Hotărât lucru, că situația preotului în mijlocul lumii de azi e dintre cele mai dificile. Pedeoparte, oamenii îi vor pe preoți retrași din vânzoleala vieții, cetăți pe munți înalți, de unde se vede totul și de unde se pot struni cu spor frânele morale, iar, pedealtă parte, aceiași oameni simt o plăcere sadică să-i vadă pe «popi» la una cu ei în toate păcatele și mocirlele lor. Mai ales poporul nostru, așa de ușor justifică greșelile hirotoniților, încât parcă ar fi ale lui proprii. «Dar preoții nu sunt și ei oameni?» auzi pe câte unul, care se simte parcă mai ușurat de propriile păcate, dacă solidarizează cu ele, pe cele ale preotului său. Că mai pe urmă nu știe cum să-și adune mai bine scuipatul ca să-l arunce pe urmele preotului nedemn, e altă socoteală, dar, e bine să recunoaștem, românul e foarte indulgent cu preoții lui.

A face politică, este oare un păcat? Așa cum se face în democrație, fără doar și poate, e un păcat de moarte. Mântuitorul când i-a așezat pe apostoli stăpâni pe sufletul oamenilor, în niciun caz nu i-a văzut mânuind bâta în alegeri sau făcând cârdășie cu vameșii și păcătoșii. La început toată politica a fost în mâna apostolilor creștini cari cuceriseră lumea printr'o înfricoșetoare renunțare la ea, dar și tot adevărul era cu ei. Azi însă când politica a devenit arta de a te socoti cu atât mai deștept cu cât ești mai viclean și te sustragi mai abil dela tributul firesc al muncii, preotul să fugă de ea ca de o arătare drăcească. Și pentru aceasta nu e nevoie de lege, pentrucă cei cari mai au o mișcare de suflet, au și fugit de mult.

Există însă și o politică cinstită, adevărată, înaltă, a cărei conștiință abia se înfiripă și de care nimeni nu poate fi scutit. Politica aceasta a jertfei, în care evoluăm spre idealul conducătorului ascet și a supusului oștean, este exclusiv o datorie, nu mai constitue un Drept. De obligația de a-ți ridica neamul, realizând voia lui Dumnezeu în mijlocul lui, nimeni nu mai poate fi scutit. Deaceia toată lumea, dar absolut toată, are datoria grea de a face politică.

I. C. BACA

CALENDAR

Miercuri 10 Martie

ORT: Sf. Martir Cadrat din Corint († 250).
CAT.: S-ții 40 Martiri din Sebastia († 320).
Răs. soarelui 6.41.
Apusul. 18.14.

Radio România

18.00: Ocolul pământului în 60 minute de muzică (discuri).
19.00: Ora. Mersul vremii.
19.03: Istoria Muzicii: Muzica italiană (IV — Compozitori contimporani. Explicațiuni de Emanoil Ciomac.
20.40: Un strălucit jjurist orator: Toma Stellan, de I. Valjean.
21.00: Concert de seară al Orchestrei de Salon Radio, dirij. de D. Teodoru.
21.45: Mircea Lazăr (canto).
22.05: Continuarea concertului Orchestrei de Salon Radio.
22.30: Radio jurnal: Sport.
22.45: Quartetul de balalaici „Baical", cond. de Boris Cernigov.
23.25: Muzică distractivă (discuri).
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Werther.
TEATRUL NAȚIONAL: Generația de sacrificiu.
TEATRUL REGINA MARIA: Cloșca.
TEATRUL COMOEDIA: mat. ora 6. Absențe nemotivate, seara Ora H.
TEATRUL VESEL: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cuibul coțofenelor (premieră).
TEATRUL MODERN: Corbul alb.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Frontul indivizibil și jurnal.
ARO: Adolescență (Dreptul la viață) jurnal și completare.
CINEMA A. R. P. A.: Masca galbenă, jurnal și completare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41.
FEMINA: Paris și completare.
FORUM: Dormitorul fetelor și Spaniolita.
VOX: Cei 7 eroi, jurnal Fox și completare.
CARLTON: Frigurile dragostei cu Robert Montgomery și Myrna Loy.
TOMIS: Acuzata și Cum vă place.
OMNIA: Bestia umană și Nitchevo.
DARLY: Regele femeilor și Riri-Tin-Tin salvator.
MANON: Marinella și Tavernele din San Francisco.

„Cuibul coțofenelor" la Teatrul Ligii Culturale

Astă seară Teatrul Ligii Culturale reprezintă pentru prima oară comedia în 4 acte «Cuibul coțofenelor» de F. von Kotzebue, în românește de Nicolae Massim, în regia valorosului director de scenă Ion Sahighian, în decorurile pictorului Traian Cornescu, cu muzică de scenă compusă de Al. Zlatov.

Interpretarea este din cele mai bune. In fruntea distribuției este d. Ion Finteșteanu, dela Teatrul Național, are o frumoasă creație, ce se înscrie alături de cea din Avarul lui Moliere. Alături de d-sa, d-nii Gh. Damian, Ion Focșeneanu, C. Sincu, N. Făgădaru, C. Neacșu, Gh. Franga și Stroe Atanasiu dela Teatrul Național, d-rele Suzeta Iupceanu, Iliada Munteanu, Irena Mircea, Marioara Davidescu, Cecilia Bărbulescu.

Cinematograf

Fraude și propagande primejdioase

Neregulile, dela serviciul cinematografelor, cu diverse sume de bani ce urmau să umfle cifra fondului național (dar ele — se pare — au luat altă cale) continuă să preocupe atât cercurile cinematografiste particulare cât și cele oficiale. Din ancheta d-lui inspector general administrativ Petre Ștefănescu — după informațiile ce le deținem — *neregulile* ar fi luat aspectul unor fraude... simple.

Am mai putut afla că anchetatorul a pus o concluzie drastică: trimiterea *triumviratului* la parchetul tribunalului, pentru cercetări judiciare.

Dosarul acestei anchete, cu raportul respectiv a fost înaintat d-lui Sergiu Dimitriu, secretar general al ministerului de interne și președinte al Oficiului Național de Turism, autoritate tutelară pentru întreaga mișcare a cinematografului, din a cărui circulație, doi din triumviri au fost scoși. Celălalt își continuă nestingherit *activitatea* fericind țara cu propaganda turistică pe calea cinematografului.

Ori cum ar fi acești învinuiți, ministerul de interne are datoria să apere cu străjnicie fondurile ce i s'au încredințat spre control și administrare. Și cum această chestiune începe să se reverse în opinia publică, conducerea Oficiului Național de Turism trebue să dea un comunicat, prin care să precizeze:

1. Dacă s'au comis *nereguli* și ce proporții au ele,
2. In ce stadiu sunt cercetările,
3. Ce măsuri s'au luat și
4. Cine sunt vinovații.

Așteptăm.

*

Cel mai proaspăt jurnal, *Made in U. S. A.*, încearcă să ne stârnească emoția... *formidabilei* forțe armate a americanilor. De pildă: câteva escadrile de avioane cu posturi speciale de radio comunicație și tancuri, tancuri... americane. *Inundația* reportajelor militare, dozate și alcătuite după indiciile ministerului propagandei din Washington, durează de prea mulți ani și se repetă — dese ori — până la ridicul. Dar ceeace este neobișnuit, la noi, e faptul că și Sovietele au început să-și trimită astfel de reportaje, însă pe cale de „complectări"; de data asta, sub titlul „Cazacii dela Don".

Scopul este acelaș: sporirea prestigiului militar al statului din care pleacă filmul, având un singur obiectiv: intimidarea.

Cu americanii, s'ar putea spune, nu e grav, cu rușii însă e scandalos că se permite astfel de propagande, care datorită unor posibilități de technică cinematografică, devin în adevăr, nu impresionante, ci înfricoșătoare. Poftiți la cinema „Vox" să vă convingeți".

Const. Zăgănescu

Expoziții

D-ra Vera Veslovschi Nifescu a deschis de câteva zile expoziția lucrărilor sale recente de pictură, în sala «Universul», din str. Brezoianu 23.

Expoziția se poate vizita în fiecare zi între orele 10—1 și 1—7.

Adunarea generală a Uniunii ziariștilor profesioniști

Adunarea generală a «Uniunii ziariștilor profesioniști din București», convocată pentru ziua de 7 Martie a. c., neîntrunind numărul de membri prevăzut de statute, a fost amânată pentru ziua de Duminică 14 Martie a. c. ora 10 jum. dimineața, când se va ține cu orice număr de membri.

Adunarea generală are loc în sala de festivități a Camerei de Comert din str. Bursei No. 2.

1937 ZIDIRE NOUA

Taic pentru toate vremurile

«Iată, Eu trimit îngerul Meu înaintea feței Tale, Care va găti calea Ta înainte...» — și s'a arătat Ioan în pustie, botezând și propoveduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. Și ieșeau la dânsul oamenii din toată țara Iudeei și ierusalimlenii, și se botezau toți de el în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele. Ioan însă era îmbrăcat cu haină de păr de cămilă și avea cingătoare de curea peste mijlocul său; și mânca acride și miere sălbatică; și propoveduia și zicea: «Vine după mine Cel mai Tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să mă plec să-I desleg cureaua încălțămintelor... Eu v'am botezat cu apă, iar Acela vă va boteza cu Duh Sfânt». Și, iată, în zilele acelea, a venit Iisus din Nazaretul Galileei...

El venea în numele spiritului, unul peste toate puterile cerului și ale pământului. Il vesteau faptele lui Ioan și semnele proorocilor. Il așezau pentru vremile acelea de turburare și desmăț, vremile unei Iudee terorizate de stăpânia fariseilor și-a saducheilor mai mult decât de cea absenteistă a procuratorului, care își temea jilțul domnesc și purpura măreției cezariene. Incă dela căderea întru păcat a întâilor oameni, Il anunțase Dumnezeu. Și El a venit. Dar nu în palat crăiesc și zeci de roabe nu I-au veghiat somnul copilăriei,—ci în staul, sub ochii luminați ai unei Marii alese de Spirit. Omul, cum Il vedeau înconjurimile cuvântătoare — căci Om Il vedeau — a chemat înțelepciunea cărturarilor la Sine, însă cărturarii nu s'au arătat, că se ațineau în strașnice controverse pe litera legilor. Omul nu s'a nedumerit. Cunoștea El nătângia învățaților și dacă i-a chiemat, a fost ca să-Și împlinească întreaga bunătate. Și Omul a luat-o prin sate, depărtate de zidurile moarte ale cetăților întinate de spurcăciunea mândriilor deșarte, și-'nceput să cuvânte pe 'nțelesul celor slabi cu nțelegerea, — dar iată că aceștia L-au înțeles. Din sat în sat, svonul despre Om cutreera suflete. In cetăți, cărturarii mai răsdeau. Așa a fost întotdeauna și Omul nu s'a mirat. Pentrucă *știa*. El, Omul, nici nu mai trebuia *să creadă*. El *știa*, ceeace e mai mult decât a crede. Aceasta, totuși nu 'nseamnă că și ascultătorii Lui știau. Ei credeau. Căci e datoria ascultătorilor să creadă și a alesului să știe. Și, deodată — par'că — s'au aprins de credință câmpiile țării Iordanului. Domnii cei mari s'au zăpăcit. Cruntă prigoană au poruncit. Neamurile își prigoneau neamurile. Să-și ucidă copiii, cari aveau vina credinței, ar fi voit stăpânii. Domnii cei mari au aruncat calomnii. Au trimis nevrednice iscoade. Nimeni nu mai avea drept să spună numele cel de peste tăria săbiilor: Iisus. Atât de puternic ajunsese numele, că și de el, nu numai de realitatea lui omenească, aveau teamă stăpânitorii.

*

POȚI PRIGONI UN OM. IL POȚI [illegible] TE INVAȚACEII. Le 'ngângerezi cu cărbaciul brațele și cu spini fruntea. La urma urmei, le frângi și osul picioarelor și le sdrobești pieptul. Dar ei nu vor înceta să creadă într'un nume, care nume înseamnă și faptă. Căci IISUS e și nume și faptă. Nimeni nu poate ucide un nume. Nici cu otravă, nici cu sabia, nici cu răstignirea. Murind, IISUS n'a înviat? N'a înviat după nume și după faptă? Deci: și după mântuire? Vedeți, IISUS s'a primit și S'a dat prin Sinea dumnezeească spre mântuire — peste prigoana omenească, peste răstignire. Intelegerea adevărată, nu a înțelepților, este că nici o prigoană nu poate distruge credința, când ea se reazemă pe [illegible] ISUS [illegible] ere, credința n'a pierit sub sabie, chiar când mai marii unei biserici moarte erau cei ce-o porneau din becisnicia firii lor diavolești. Incăodată: nu poți ucide numele. Aceasta e bine de știut pentru totdeauna.

A SPUS IISUS: Căci se va scula popor peste popor și împărăție peste împărăție și vor fi foamete și ciume și cutremure pe alocurea. Dar toate acestea sunt numai începutul durerilor. Atunci vă vor da la chinuri și vă vor ucide, și veți fi urâți de toate popoarele pentru numele Meu. Și atuncea se vor sminti mulți; și unul pe altul se vor ucide și se vor urî unul pe altul. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți. Și din pricina înmulțirii fărădelegilor, în mulți se va răci dragostea. **Dar cel ce va răbda până'n sfârșit, acela se va mântui.**

*

ȘI SA NU NE CUTREMURAM, INTREBANDU-NE: cum de-au vrut să-l ucidă fariseii și saducheii? Că ochi, să-l vadă faptele, au avut, — și urechi, să-I asculte învățătura, iarăși au avut. Ce mândrie ticăloasă trebuie să fi fost în ei, în blestemata lor înțelepciune, ca să nu-L vadă și să nu-L asculte? Un pumn de oameni a vrut să ucidă copilul neamului lor, — copil, care era și DUMNEZEU. Căci atât de rău ajunsese tagma fariseilor și-a saducheilor: să-și omoare

*

Această pornire, de ucidere, atârnă greu în cumpănă. Este cumplită răutate să omori fără justificare, adică să sfârșești fără sens trupul, dar cu cât mai cumplit să încerci a ucide duhul. Și ucidere de duh era ceeace voiau, pe lângă a trupului, hoardele stăpâniilor pământene. A porni întru pricină împotriva Spiritului, este a te cobori, **de oriunde ai fi. Tot neamul sfâr**[illegible] împotrivire zănatică Spiritului.

Dar — toate acestea se pot spune și altfel.

Și 'n liniște să ne gândim că trebuie să credem în Cel ce știe, prunc)l.

MIRCEA STREINUL

Cu ocazia unor manifestări plastice de mare decrepitudine

Nu sunt primul care recunoaște că într'adevăr arta e un mare lux.

Lux nu în sensul de inutil, ci de manifestare cu totul superioară pe care nu și-o poate permite orice societate omenească. Arta fiind un lucru de nobilă expresie a firii omenești, prin rolul care i se acordă, ale inițiu, tentează pe o mulțime de nechemați, cari ar vrea să vorbească mulțimii nepricepute, în numele ei. Odinioară când noi, în starea în care aflam, nu aveam decât o restrânsă manifestare artistică, populara cu un rost pur decorativ, sau cultă, bisericească, artele plastice nu reprezentau decât tentații ale inimii cel mult. Așa apăreau copii minunați cari știau să încrusteze fluere și ghioage, așa trăiau cu faima lor moșnegi cari împodobeau porțile ogrăzilor și mulțime de femei cari luau una dela alta modele de țesături, scoarțe sau broderii de borangic. Și tot din îndemnul inimii, domnițele familiilor voevodale brodau cu degetele lor subțiri, sare muiate în aur pentru ctitorii. Iar zugravii bisericilor și mănăstirilor, erau mireni ca meșteșugul păstrat din tată în fiu, după canoanele unei mari și sfinte tradiții, sau călugări cari puneau fiecare culoare, fiecare linie cu frica desăvârșită de Dumnezeu. Și nimeni nu își făcea un titlu de mare laudă din asta, nimeni aproape nu iscălea nimic, și nimeni nu era copleșit de lauri și galbeni.

Astăzi însă lucrurile s'au schimbat. Țara noastră intrată, încă de pașoptopt, vorba lui Caragiale, într'un regim european de viață, și-a croit și ea marele lux al artelor. Târâș-grăpiș, mai luând de ici, mai punând de colo, s'a născut o pictură românească, departe însă de a fi vorba despre o școală românească. Ș am trecut așa, prin toate frământările a trei sferturi de veac, dela academismul lui Aman, până la suprarealismul lui Corneliu Mihăilescu (din discuțiile noastre excludem, de plano, orice fel de străin pripășit pe aici).

In numele acestei penibile tentații, care nu mai e a inimii, ci a unei necinstite afaceri (muncă ușoară, glorie, bani din partea oficialității și a proștilor), s'au constituit la noi tot felul de grupări artistice, îngrămădeli amorfe de interese și neghiobie. Afară de «Arta Română» și «Grupul celor patru» (Șirato, Tonitza, Han, Dumitrescu), dintre cari St. Dumitrescu e mort, iar altul, sculptor de tristă pomină, care a prezentat în parte lucruri de real interes, și muncă sinceră (în afară de sculptorul pomenit), nicio gruparе artistică dela noi începând cu Tinerimea Artistică (astăzi toți membrii au aproape o sută de ani) și sfârșind cu farsa Contimporanului, nu a făcut nimic pentru artele românești, nu au ajutat cu nimic nașterea unei școli de artă românească. Iar ca patroană a acestor ignobile adunături stă splendida noastră Academie de Belle-Arte, neglijată de profesorii, cari fiind mari artiști nu au timp să se ocupe de ea, năpăstuită de guvernele cari niciodată nu au bani pentru pierdevară.

Un exemplu unic de sărăcie și decrepitudine rămâne expoziția d-lui Baraski. Nu cred că omul ăsta a vrut cu tărie să fie sculptor și să aibă o expoziție. Poate că tentat de succesele d-lui Han de pe când era încă la putere, s'a apucat de o meserie pe care nu o încercase, pentru a da câteva lovituri ratate cu alte mijloace. In afară de faptul că avem de afacere cu produsele unui om care nu are absolut nimic nici în cap nici în mânecă cu artele plastice, suntem puși în fața unui rar caz de măgărie antinațională. In aceași sală unde sunt expuse proiectele de monument ale Regilor cari au înfăptuit România Mare este expus și proectul pentru mormântul răposatei Tita Cristescu (Dumnezeu s'o ierte) fiica plăpumarului socialist și dezertor și fosta întreținută a francmasonului Ciuley. E revoltător faptul pentrucă un sculptor, sau mai bine spus pretențiile unui sculptor nu stau alături de ale unui croitor sau cine știe ce meseriaș.

Cer scuze cetitorului pentru aceste considerații cari nu au prea mult a face cu plastica propriu zisă, dar mă simt justificat prin faptul că trebuia să punem la punct într'un fel oarecare cel puțin provizoriu atitudinea noastră în fața unor oameni cari nu au nici ei absolut nimic de a face cu plastica propriu zisă. Și vom arăta în curând de ce.

LOGION

CALEIDOSCOP

MOMENT AUTOHTON

Revistele și publicațiile noastre trăesc momente de restriște. Sunt inadaptabile la circumstanțele mari românești cum sunt ereții lui Brătescu Voinești iată de viață. Puține, foarte puține care au intrat în noua spiritualitate, duc lupta și-i țărâ cu donchișotismul celor rămase în drum sub umbrela defunctelor principii.

— Cine măcar mai îngrijește a i de defuncta revistă de tristă memorie „CUVANTUL LIBER" măcar să-i facă parastasul.

I-l vom face noi, creștinește, într'un văditor inchizitorial, ca să-i incinerăm sufgoiul!

I s'a vărsat într'o sublimă zi, propria otravă în sânge și așa pierit-a în ghenă cea mai *inadecvată revistă la spiritul românesc.*

— Caut momentul autohton pretutindeni și nu-l pot găsi cald și sălbatec cum este el, în ambiguitatea VREMEI. E o temperatură polară, în paginile ei, ca dictatorialul discursiv al lui C. A. Donescu, neîncălzit cu nimic în dogoarea momentului.

Chiar dacă lui Felix Aderca i-au dat pașaport cu elegante condoleanțe. Nu-i drajona. Nu e constructiv. E ca și cum ne-am căuta drumul la noi acasă, înconjurând pământul, prin India, mai ales pe acolo...

«Gândirea».

A apărut nr. 3 al revistei «GANDIREA» pe luna Martie 1937 închinat problemei *«Creștinism și Fascism»* cu următorul sumar:

Nichifor Crainic: *Creștinismul și Fascismul*; Radu Gyr: *Țara Loviștei*; Grigore Popa: *Sufletul casei*; Victor Papilian: *Cabotinaj*; Gh. Tuleș: Poezii; Virgil Carianopol: *Cântec nostalgic*; Aurel Sanger: *Domnița*; Petre Paulescu: *Manuscris*; D. Caracostea: *Uvertură la Luceafărul*; I. Gh. Savin: *Congresul teologic dela Atena*; Septimiu Bucur: *C. Noica și problema conceptului deschis*; Vintilă Horia: *Simbol iberic*; Ovidiu Papadima; Perpessicius: Mențiuni critice III. — *Victor Papilian*: *Fără limită*. — *Neculai în a doua ediție*. — *Al. Vlahuță*: *Grigorescu* — *Mircea Streinul*: *Zece cuvinte ale Sfântului Francisc d'Assisi și Comentarii la Poeme într'un vers de I. Pillat*. Nichifor Crainic: *Al. Vlahuță*; *Alexandru Pușchin*: Ovidiu Papadima: *Al. Rosetti*. Concursul revistei «Gândirea».

DESBATERILE PARLAMENTARE

CAMERA

Şedinţele dela 9 Martie 1937

Şedinţa se deschide la ora 3.45, sub preşidenţia d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d. V. P. Sassu.

D. V. SASSU depune proectul de lege pentru prelungirea stărei de asediu încă pe şase luni.

LAMURIRILE D-LUI VICTOR ANTONESCU

D. VICTOR ANTONESCU arată — în legătură cu incidentul diplomatic deschis de d. Armand Călinescu în şedinţa Camerei din 16 Februarie — că la ceremonia înhumării celor doi eroi morţi în Spania au luat parte miniştrii Germaniei şi Italiei şi un însărcinat de afaceri al Portugaliei, cari nu erau în uniformă şi n'au asistat decât la serviciul religios din biserică.

Guvernul român făcând demersuri la Berlin şi Roma, a obţinut de la fiecare din acestea câte o comunicare cu acelaş cuprins.

In aceste comunicări guvernele respective răspund că miniştrii lor au asistat cu titlu personal şi numai din propria lor iniţiativă la o ceremonie religioasă după ce în prealabil fuseseră asiguraţi că nu se vor ţine discursuri cu caracter politic.

In asemenea împrejurări cele două guverne socotesc că nu poate exista nici o îndoială că miniştrii lor ar fi avut vreun gând de imixtiune în treburile lăuntrice ale României.

In consecinţă, guvernele dela Roma şi Berlin speră că în scop de a se menţine raporturile de prietenie neatinse, guvernul român să considere incidentul închis.

D. ministru de externe spune că pentru a se putea păstra raporturile de prietenie între România şi cele trei ţări, guvernul român socoteşte incidentul închis.

RASPUNSUL OPOZIŢIEI

D. ARMAND CALINESCU spune că guvernul se află prins într'o situaţie delicată din cauza deosebirii declaraţiilor d-lui prim ministru făcute la 16 Februarie la Cameră şi răspunsul de azi al guvernului, făcut de d. Victor Antonescu, prin care incidentul diplomatic e considerat închis.

D. GH. BRATIANU spune în legătură cu participarea miniştrilor străini la înmormântarea lui Moţa şi Marin că în starea actuală a opiniei noastre publice, o legătură între un partid politic — indiferent de nuanţă — şi o putere străină, oricare ar fi ea, ar fi deopotrivă dăunătoare şi partidului politic şi puterii respective.

Găseşte şi d-sa că guvernul se află azi într'o profundă contrazicere. Sunt greşeli care păgubesc şi prestigiului şi intereselor statului.

D. GR. IUNIAN vorbeşte despre necesitatea menţinerii bunelor raporturi dintre România şi celelalte ţări.

In continuare d. Iunian spune: sau d. Gh. Tătărăscu a avut dreptate şi miniştrii străini au comis un act de încălcare sau d. Victor Antonescu are dreptate, şi atunci cum rămâne cu declaraţiile categorice ale d-lui prim ministru?

Se întreabă cum poate rămâne mai departe în fruntea guvernului d. Tătărăscu, fiindcă sau miniştrii străini sunt vinovaţi şi trebuie să plece sau nu sunt vinovaţi şi d. Tătărăscu trebue să tragă consecinţele.

Cuvântarea d-lui Octavian Goga

D. OCTAVIAN GOGA exprimă mulţumirile sale că în sfârşit s'a lichidat acest incident, care din primul moment s'a observat a fi forţat.

«Cred că el a fost pornit de o oarecare tendinţă de neastâmpăr a unei anumite părţi din opoziţie, care a căutat să interpreteze în mod volnic o chestie în materie de politică externă şi a fost complicat de anumite spontaneităţi retorice ale d-lui prim ministru în această chestie.

«In ce mă priveşte, eu pot fi la largul meu, în cuvintele pe care le rostesc azi, fiindcă am văzut incidentul mult mai simplu dela început.

«Când am venit la această tribună am declarat că nu văd un act de imixtiune politică în participarea miniştrilor respectivi la înmormântarea celor doi tineri.

«Eu n'am considerat înmormântarea tinerilor căzuţi pe câmpul de luptă ca o manifestare politică. Eu nu-mi m'am dus la această înmormântare pentrucă, prin prezenţa mea, să omagiez eroismul celor doi tineri, cari au căzut pe câmpul de onoare, apărând ideea naţională şi creştinătăţii.

«Nu puteam să dau altă interpretare nici prezenţei miniştrilor străini. Era pur şi simplu o ceremonie religioasă la îngropăciunea a doi tineri cari, aşi putea zice, că au fost conduşi la înmormântare de unanimul regret al ţării noastre.

«Ba eu credeam la început că aceasta este şi reala interpretare, pe care o dădea guvernul din momentul în care am văzut că sicriile acelor tineri, dela Cernăuţi au fost transportate în toată ţara şi în drumul lor au fost făcute manifestaţii aproape unanime, pe deasupra partidelor, dintr'un sentiment de pietate în faţa morţii.

«Atunci am spus: dece complicaţi lucrurile? Intrebarea mea era adresată şi guvernului şi opoziţiei.

«Vreţi să împingeţi ţara la un conflict diplomatic, prin această exagerare în interpretarea incidentului? Considerând situaţia reală, vreţi să ne clasăm alături de bolşevici? Pentrucă s'ar fi creiat un joc al aparenţelor, care putea să ducă la o asemenea concluziune.

«Incidentul astăzi este închis.

«Dupăce aţi examinat aţi stabilit că este un act de pietate personală, că nu este făcut din ordinul guvernului, că nu a vrut decât să

D. O. GOGA

aducă un omagiu în faţa morţii că n'a fost nici o circumstanţă care să califice politică această manifestare la îngropăciune».

Mai departe, d. Goga spune:

«In ce priveşte denunţarea naţională a noastră, ea se urzeşte aici, înlăuntrul ţării. Ea este determinată de atitudinea noastră, de sinceritatea noastră în faţa treburilor ţării.

Noi vom respinge de ori unde ar veni orice amestec în treburile interioare ale ţării.

Acest sentiment de demnitate adânc îl avem cu toţii şi cine nu-l are va fi pus de către opinia publică în situaţia de a-şi recunoaşte greşeala».

D. ADAM IONESCU spune că încă din şedinţa dela 16 Februarie Frontul românesc a văzut situaţia clară, aşa cum o confirmă azi declaraţiile d-lui ministru Victor Antonescu.

Se votează o serie de legi, după care şedinţa se ridică la ora 7 jum.

Şedinţa de noapte

Şedinţa se deschide la ora 9, sub preşedinţia d-lui Radu Roşculeţ.

Pe banca ministerială d-nii Sassu, Negură şi Berceanu.

D. RADU LASCU face o comunicare d-lui ministru de finanţe, arătând că la vama Brăila a fost arătând că la vama Brăila a fost numit un funcţionar care nu are calităţile cerute de regulament.

D. CAMPEANU se ocupă de abuzurile comise de evreul Rosenfeld Helman, care, fără nici un drept, a tăiat şi exploatat din proprietatea composesoratului Chileni 170 [illegible] zonă de protecţie, fără ca ocolul silvic să fi luat vr'eo măsură pentru reprimarea delictului comis.

Mai fac comunicări d-nii Pseno-linschi, Octavian Furlungeanu, Gh. Fotino, Ilie Toma, Gogu Ştefănescu şi Petre Cazacu.

D. LEON SCRIDON se ocupă de situaţia şcoalei speciale de textile de pe lângă şcoala politehnică din Bucureşti, şcoală în care se află 89 la sută studenţi jidani şi străini.

Vina — spune d-sa — o poartă statul care s'a desinteresat de această şcoală şi a refuzat să înscrie în bugetul ministerului educaţiei naţionale o sumă necesară pentru întreţinerea elementelor autohtone.

Se intră în ordinea de zi, discutându-se pe articole legea pentru îndrumarea şi încurajarea agriculturei.

*

Şedinţa se ridică la ora 12 ujm. noaptea.

SENATUL

Şedinţa din 9 Martie 1937

DIMINEAŢA

Şedinţa se deschide la ora 10 a. m. sub preşedinţia d-lui *C. Alimănişteanu.*

Pe banca ministerială d. *I. Nistor.*

La ordinea de zi: *Continuarea discuţiunei generale asupra proectului de lege pentru înfiinţarea institutului naţional de credit al meseriaşilor.*

Discursul d-lui D. R. Ioaniţescu

D. D. R. IOANIŢESCU arată că timp de 20 de ani de când este în Parlament, a cerut tuturor guvernelor să vină în ajutorul claselor meseriaşilor cu un credit ieftin pe termen lung.

La 1925 cu ocazia prelungirii privilegiului Băncii Naţionale a obţinut pe cale de amendament dela Vintilă Brătianu un fond de 200 mil. pentru organizarea creditului popular.

D. D. R. IOANIŢESCU

Dar acest fond a fost confiscat mai târziu pentru creiarea Băncii centrale cooperative.

A obţinut tot pe cale de amendament la înfiinţarea Creditului industrial să se formeze o secţie specială, care a şi luat fiinţă, dar n'a dat rezultate din două motive:

Capitalul iniţial era prea mic, numai 4 milioane, iar băncile alese ca intermediare au căzut în faliment, păgubind Creditul industrial cu circa 100 milioane lei.

Cum se explică eşecul?

Interesele micilor industriaşi sunt contradictorii cu interesele marei industrii.

Trebuia o instituţie nouă şi separată de Creditul industrial, aşa cum a cerut-o cu ocazia votărei legii meseriilor din 1936.

Ce se face astăzi?

Proectul de faţă creiază un institut sub forma unei societăţi anonime, cu un capital de 300 milioane.

Cine însă v'a subscrie aceste milioane şi cum se vor acorda credite meseriaşilor?

Statul este obligat să subscrie 100 milioane, — dar de unde vor ieşi fondurile când în bugetul 1937—38 nu există nici-o cifră?

Dar chiar dacă capitolul de 300 milioane va fi vărsat el v'a fi insuficient faţă de nevoile celor 320 mii meseriaşi cari astăzi sunt refuzaţi de toate instituţiile de credit.

De ce capitalul nu este de 500 milioane ca şi la marea industrie?

Dece nu se tratează mica industrie cel puţin ca pe marea industrie, ea neavând numai o valoarea economică socială ci un rol naţional — cu ea se vor cuceri oraşele minoritare, nu cu marea industrie anonimă, trustificată şi înstrăinată.

Forma juridică a societăţii anonime lasă de dorit.

Trebuia să se creieze un institut de stat ca în Italia, sau să se lase această sarcină unităţilor constituite numai de meseriaşi cari trăesc şi activează numai în spiritul meşteşugăresc.

Aceste două sisteme sunt tipurile cu cari funcţionează creditul în toate ţările cu mică industrie.

Oratorul cu lux de amănunte dă detalii asupra organizării «Creditului meşteşugăresc» în Italia, Belgia, Bulgaria, Franţa, Jugoslavia, Cehoslovacia, Polonia etc.

— «Institutul ce se preconizează este o societatea anonimă şi numai pentrucă vreţi să fiţi puşi la adăpost obligaţi pe meseriaşi să nu obţină credite decât numai prin cooperative. Ştiţi ce se va întâmpla? Se vor constitui cooperative fictive numai în vederea obţinerii împrumutului. Cine credeţi că ar putea primi credite în asemenea condiţiuni!

Arată deasemenea că dobânda de 2½% peste scontul Băncii Naţionale, deci 8% este enorm de mare.

Imprumutaţii nu vor plăti numai 8% ci sunt şi alte cheltueli mărturisite şi nemărturisite şi anume: subscripţie obligatorie la acţuni asigurarea imobilului plus 25% din fondul de rezervă al cooperativei care trebue plătită în bani contra obligaţiuni.

«Dobânda în asemenea condiţiuni este mai mare şi nu v'a putea fi suportată de venitul redus al meseriaşului.

Oratorul se ridică contra dispoziţiilor drastice prin care orice meseriaş împrumutat se consideră drept delicvent şi poate fi condamnat pentru fals, abuz de încredere sau chiar escroc dacă a făcut vre-o greşeală în descrierea atelierului.

Cere ca legea să prevadă acelaşi urmărire drastică şi contra clientului rău platnic care atrage spre faliment pe cei mai buni meseriaşi.

— «Aveţi ocazie să daţi viaţă legii pentru garantarea plăţei muncii efectuate, dece n'o faceţi?»

Termină acuzând guvernul care n'are o politică naţională precisă pentru ridicarea elementului etnic românesc.

Aci trebue să dovediţi că vreţi în mod sincer protecţia muncii naţionale.

Meseriaşii minoritari din noulle teritorii au primit dela fostele guverne avantagii mari şi de aceia sunt superiori meseriaşilor români care au fost persecutaţi.

Să reparăm vitregia istorică să ridicăm prin jertfa Statului pe meseriaşul român la înălţimea celui minoritar.

Creditul este unul dintre cele mai reale şi efective mijloace pentru ridicarea acestei clase de mijloc, care constitue o barieră contra curentelor anarhice comuniste şi cu care vom cuceri oraşele înstrăinate.

D. C. CERULEANU: Arată că faţă de desvoltările cari au fost date de către d. Samoil şi d. Ioaniţescu nu se simte obligat decât să elucideze vre-o două chestiuni foarte uşoare care rezultă din spiritul acestui proect de lege.

D. I. DAMIAN, raportor arată că toată lumea care s'a urcat la tribună a fost de acord că legea e binevenită.

Totuşi «opoziţia» a combătut acest proect în toate amănuntele lui.

Se simte obligat pentru acest lucru să precizeze punct cu punct binefacerile acestui proect aşa cum este redactat acum.

D. C. ALIMANIŞTEANU, cere continuarea în şedinţa de după amiază.

Se ia în discuţie proectul de lege pentru organizarea teatrelor şi operelor.

D. CRISTIAN CIOMAC atacă câteva articole din acest proect cerând precizări din partea ministrului cultelor.

Şedinţa se ridică la ora 1.

Şedinţa de după amiază

Şedinţa se deschide la ora 4 jum. sub preşedinţia d-lui Alex. Lapedatu.

Pe banca ministerială domnii D. Iuca, I. Nistor, I. Inculeţ.

La ordinea de zi proectul de organizare a teatrelor.

D. Banescu raportor ia în discuţie votarea pe articole a proiectului.

D. N. IORGA a propus un amendament articolului 149.

D. M. MANOILESCU s'a asociat la părerea d-lui Iorga şi a cerut să se precizeze în Onoratul Senat în ceeace priveşte ideea însăşi de Sindicat.

D. MINISTRU AL CULTELOR ŞI ARTELOR a spus d-lui MANOILESCU că ideile aduse în faţa Senatului nu se pot traduce în fapt decât în statutul corporativ pe care

D. M. MANOILESCU

să-l realizeze atunci când d-sa v'a avea o şansă, dacă însă până atunci nu-şi v'a schimba părerile.

D. M. MANOILESCU. «Eu părerea nu mi-am schimbat-o niciodată. Şi-au schimbat alţii poziţiile în raport cu părerile reprezentate de mine. In momentul însă când d. ministru al cultelor şi artelor încearcă să facă procesul carierei mele politice în câteva cuvinte şi pe cale de întrerupere, am dreptul şi eu cred, să răspund tot în câteva cuvinte.

Fiindcă este vorba de o lege, care priveşte teatrul şi arta, am să-i aduc aminte d-sale că a fost o ocaziune foarte recentă, imediat după 8 Iunie 1930, când urechile d-lui Ilmandi nu puteau suporta Imnul Regal şi — vii proteste.

Se pune la vot apoi amendamentul propus la art. 149 şi se respinge.

Se pune apoi proectul de lege la vot care se face în total cu bile.

PROECTUL DE LEGE PENTRU CREIAREA INSTITUTULUI NAŢIONAL DE CREDIT MEŞTEŞUGARESC

D. I. DAMIAN raportor arată că acest proiect vine să rezolve una din problemele destul de importante ale unei clase sociale din Ţara Românească.

Bazat pe acest lucru d-sa credea că nu v'a găsi critică contra, că acest proect v'a găsi unanimitatea Senatului.

In adevăr au venit la această tribună dintre membrii opoziţiei acestui matur corp, dar au venit numai acei colegi ai noştri, care au legătură cu această clasă socială, cu clasa meseriaşilor.

Vă rog să votaţi acest proect de lege cât mai repede, pentrucă acest institut să poată deveni o realitate.

COMUNICAREA D-LUI PROFESOR MIHAIL MANOILESCU

Am onoare a întreba pe d. preşedinte al Consiliului şi ministru de interne, dacă are cunoştinţă de un desen caricatură apărut în ziarul «Adevărul» dela 7 Martie, în care d. Octavian Goga este înfăţişat un pui ieşit din ou care cere seminţe, iar d. A. C. Cuza ca o cloşcă care răspunde puiului: «taci din cioc, are el grijă tăticul Goebels de toţi».

Gravitatea insultei care se aduce astfel celor doi şefi naţionalişti, este subliniată de faptul că în aceiaş caricatură, este înfăţişat şi ministrul propagandei germane în aceiaşi formă caricaturală ca protector al d-lor Goga şi Cuza.

Dacă presa s'ar găsi sub un regim de libertate, nu am fi îndreptăţiţi să punem nici o întrebare d-lui ministru de interne, lăsând ca opinia publică singură să pedepsească, cu dispreţul şi indignarea ei, astfel de jigniri aruncate dintr'o oficină de străini şi înstrăinaţi, fruntaşilor vieţii noastre culturale şi politice. Dar când suntem sub un regim de cenzură atat de severă, încât nu mai este îngăduit ziarelor naţionaliste nici măcar să întrebuinţeze expresia «presa din Sărindar», sau să numească pe ziariştii din această presă cu numele lor de origină care este numele lor legal, în locul pseudonimelor româneşti sub care se ascund, ni se pare că îngăduinţa autorităţilor faţă cu un desen, provocător şi injurios pentru două personalităţi care cinstesc neamul nostru, pune guvernul sub suspiciunea unei regretabile parţialităţi.

Dacă asupra acestei chestiuni nu ni se va da explicaţiuni satisfăcătoare, vom fi în drept să credem că intră în însăşi politica guvernului, metoda de a apăra impertinenţa străinilor din presă şi de a lăsa să fie insultate marile figuri ale neamului, situate politiceşte la dreapta naţionalistă.

D. AL. LAPEDATU suspendă şedinţa pentru 5 minute.

La redeschidere d. ministru al afacerilor străine, va da un răspuns la o chestiune ridicată aci în Senat acum două săptămâni.

DECLARAŢIILE D-LUI VICTOR ANTONESCU MINISTRUL AFACERILOR STRAINE

Domnilor Senatori,

In şedinţa senatului din 16 Februarie curent d-nii N. Miclescu şi Grigore Filipescu au adresat guvernului comunicări iar d. M. Manoilescu cu privire la participarea unor reprezentanţi diplomatici la ceremonia înhumării celor doi voluntari români morţi în războiul civil din Spania.

In răspunsul său d. prim ministru a arătat că guvernul v'a cerceta şi acest incident.

In ce priveşte faptele din cercetările făcute s'a stabilit că:

Au participat numai doi miniştri, al Germaniei şi Italiei şi un însărcinat de afaceri al Portugaliei.

Nici unul din cei trei reprezentanţi diplomatici nu era în uniformă;

nici unul nu era însoţit de vreun alt membru al legaţiunei respective.

Cei trei reprezentanţi diplomatici n'au participat dela gară, n'au figurat în cortegiu, ci au asistat numai la serviciul religios şi au părăsit biserica îndată după terminarea acestui serviciu.

Totuşi guvernul român a crezut necesar să ceară lămuriri celor trei guverne reprezentate de diplomaţii în chestiune.

Ori din comunicarea făcută de guvernul german rezultă că:

Participarea miniştrilor a avut loc cu titlu personal şi din iniţiativă proprie; miniştrii n'au participat decât la ceremonia religioasă şi numai la aceasta, refuzând a lua parte la orice manifestaţiuni; miniştrii n'au avut intenţiunea să se amestece în afacerile interne ale României. Pe de altă parte, miniştrii îşi exprimă nădejdea că declaraţiunile atât de sincere şi de leale ale guvernelor lor, vor fi judecate ca suficiente pentru închiderea acestui incident şi ne vor permite să continuăm cu ele în acelaş spirit de încredere reciprocă, opera de întărire a legăturilor de prietenie şi simpatie urmărită până acum.

Domnilor senatori,

Guvernul român având în vedere rezultatul cercetărilor făcute şi luând act de explicaţiunile ce i s'au dat acum şi de sentimentele de prietenie faţă de ţara noastră, exprimate cu acest prilej; preocupat şi el de interesul păstrării şi desvoltării legăturilor amicale ce avem cu Germania, Italia şi Portugalia, — a hotărît să considere incidentul închis.

D. GRIGORE FILIPESCU mulţumeşte d-lui ministru de externe pentru tactul de care a dat dovadă în închiderea definitivă a acestui regretabil incident.

D. GR. GAFENCU se asociază la părerea d-lui Filipescu şi se declară satisfăcut de soluţionarea acestui incident.

D. D. R. IOANIŢESCU a precizat că în şedinţa din 17 Februarie d-sa a cerut să nu se pripească în a declara în manifestaţie publică participarea a doi miniştri străini la ceremonia inhumării a doi tineri cari luaseră parte pe frontul civil din Spania. D-sa a cerut să nu se considere ceremonia drept act politic când se ştia că întreaga ceremonie dela graniţă până la Bucureşti a

D. VICTOR ANTONESCU

îmbrăcat un caracter quasi oficial, fiindcă în toate gările au participat autorităţile, şcoala, biserica, însăşi primarii în uniforme de ceremonii.

Şi de atunci d-sa a rugat guvernul să fie prudent, să nu considere ca o interpretare a sentimentului opiniei publice această isbucnire în jurul jertfei a doi tineri cari se sacrificaseră pentru creştinism, pentru ideia de patrie, pentru Tron.

CATEVA VOCI cer să se precizeze care Tron.

D. MANOILESCU. Pentru tronul României care ar fi ameninţat în momentul în care s'ar produce încercarea bolşevică de a trece peste noi.

D. IOANIŢESCU Consideră o ireverenţă să se pună în Senatul ţării această întrebare şi deaceea a refuzat să răspundă.

Se declară mulţumit cu ceeace Blocul Naţional din Senat a prevăzut şi deaceea a rugat guvernul să nu ia atitudine.

Insă nu înţelege să se tragă consecinţe politice din această recunoaştere peste trei săptămâni.

Acest lucru îndrituieşte măcar să se ceară că de aci încolo să fie mai prudenţi în hotărâri pentru că în situaţia de acum s'a pus în discuţie însăşi sentimentul demnităţii naţionale.

Este totuşi o mulţumire ca să vezi pe cei ce te-au combătut eri, că azi ajung la concluziile formulate de tine.

D. M. MANOILESCU: Această declaraţie onorează pe doi tineri cari au căzut în chip voluntar şi eroic.

Ceeace opuneaţi dv., în comunicarea dv., domnule ministru al afacerilor străine, nu face decât să se confirme în totul: să confirme că această participare nu a avut nici când un caracter de imixtiune şi că nu ese cu nimic din cadrul uzanţelor diplomatice şi în al doilea rând — nu pot cita chiar fraza dv., dar că seamănă cu ceea ce am spus noi aci — că miniştrii străini nu au avut intenţiunea şi nici nu au crezut că prin acest gest ei pot fi supărători pentru ţara noastră.

Care este concluziunea? Concluziunea este ca acei cari au reprezentat în Parlament acest punt de vedere, calm şi obiectiv, au avut dreptate şi că nu a avut dreptate acei dela guvern şi din opoziţie care au căutat să exagereze acest incident şi care mai ales s'au grăbit prea mult să scoată concluziuni.

D. N. IORGA: Care au fost aceia?

D. M. MANOILESCU: In special partidul naţional-ţărănesc, ca să vorbesc numai de partidele mari.

Partidul naţional-ţărănesc a fost acela care a făcut din această chestiune nu numai în Parlament dar şi în presă o mare chestiune de pe urma căreia trebuia turburată ţara, şi dacă se putea, răsturnat niţel şi guvernul.

Ei bine domnilor, concluziunea este prin urmare aceasta.

Nu vreau să subliniez un moment delicat, dacă de pe urma întregului incident aşa cum s'a desfăşurat şi mai ales de pe urma desbaterilor de data trecută din Cameră şi Senat, ţara a câştigat sau a pierdut sub raportul prestigiului său. Declarăm cu toţii incidentul închis şi constatăm încă odată că d. Victor Antonescu, ca orice diplomat care se respectă este un mare, un permanent reparator în politica externă a ţării.

Cu aceasta aş fi terminat, dacă nu m'ar lega de această chestiune, aproape direct, un alt incident care [illegible] oarecum raporturile noastre de [illegible]tern, raporturile d-lui ministru Victor Antonescu cu reprezentanţii săi.

Nu vreau să discut această chestiune acum, îmi dau seama că este delicat [illegible] facem concluziuni între un incident [illegible] ordin extern şi unul care priveşte [illegible] porturile ministrului de externe cu reprezentanţii ţării în străinătate.

Această chestiune este rechemarea d-lui Jean Th. Florescu dela Madrid.

Renunţ să desvolt acum această chestiune, dacă d. ministru Victor Antonescu îşi ia angajamentul faţă de Senat că la o comunicare pe care voi depune-o mâine, va veni aci să dea un răspuns şi explicaţiuni în termen de 24 de ore.

Dacă d. ministru nu face această declaraţiune, sunt obligat să desvolt această chestiune.

D. VICTOR ANTONESCU, ministrul afacerilor străine: Voi răspunde imediat.

D. M. MANOILESCU: Atunci s'o desvolt?

D. VICTOR ANTONESCU: Nu.

D. A. C. CUZA, partidul naţional-creştin regretând incidentul se bucură că el a fost rezolvat, mai cu seamă spre deplina satisfacţie a naţionaliştilor.

D. N. IORGA, arată că o anumită presă l-a scos într'o lumină foarte nefavorabilă faţă de Germania şi mai cu seamă de Italia — ca un om ale cărei vederi sunt în completă contradicţie cu politica acestor ţări. — Nimeni nu a atacat Germania şi Italia ca atare, cum nu este îngăduit în primul rând să atacăm pe aliaţii noştri şi al doilea pe aliaţii noştri de acum cu care trebuie să păstrăm relaţiuni bune pentrucă această atitudine corespunde cu fondul nostru sufletesc însuşi.

Nu se va găsi un cuvânt de neprietenie pentru aceste două ţări şi mai ales pentru Italia de care suntem legaţi prin toate fibrele fiinţei noastre morale.

Pentru ca intrigile ce s'au colportat pe seama noastră în străinătate să nu prindă, trebue să vegheze cu multă grije în acest sens ministrul nostru de externe cu diplomaţii d-sale.

Replica d-lui ministru Victor Antonescu în şedinţa Senatului dela 9 Martie 1937

Domnule Preşedinte,

Domnilor Senatori,

Nu iau cuvântul în replică decât spre a accentua că, cuvântarea plină de înţelepciune adâncă a d-lui profesor Iorga, a adus lumină întreagă asupra chestiunii, care de trei săptămâni se desbate în România.

Sunt, domnilor, fericit, că un om înţelept, un mare cărturar al ţării, dă deslegare acestei probleme: să ne păzim alianţele cu sfinţenie, pentru ca, cuvântul României să fie crezut şi respectat.

Aceasta, domnule profesor, este grija noastră de toate zilele, ca să nu provocăm vrăjmăşii, şi înţeleapta cuvântare a d-lui profesor Iorga a dat concluziunile acestor desbateri.

Fiindcă nu a fost deci niciodată în gândul d-lui preşedinte al Consiliului ideia ca să turbure în mod inutil relaţiunile României cu două State mari.

Eu cred, domnilor, că adevărata concluzie a acestor desbateri a formulat-o înalta înţelepciune a marelui nostru cărturar d. profesor Iorga. Să fim deci mulţumiţi, că, cu toţii, am putut contribui la deslegarea, în condiţiuni bune şi normale a acestui incident (aplauze puternice).

In ceeace priveşte întrebarea d-lui Manoilescu voi răspunde de îndată ce ea va fi fost formulată în scris.

D. AL. LAPEDATU arată că potrivit dispoziţiunilor constituţionale ale legii electorale şi ale regulamentului nostru intern, toate formele cerute de aceste rânduieli fiind îndeplinite proclamă pe d-nii N. Titulescu şi Victor Antonescu senatori de drept ca unii cari au funcţionat ca miniştri timp de 6 ani de zile.

*

Şedinţa se ridică la ora 7.30. Azi şedinţă la ora 4 p. m.

Dela partidul naţional-creştin

Aseară a avut loc la sediul Casei de Stat a circ. 29 a partidului naţional creştin de sub conducerea vice-preşedintelui sectorului III Albastru, d. inginer industriaş Grigore Zarafescu, adunarea extra-ordinară.

După ample discuţiuni comitetul circ. a jurat din nou credinţă programului partidului naţional creştin cu mâna pe drapel.

Comitetul a hotărât şi a fixat ziua când o delegaţie compusă din sânul comitetului circ. 29 pentru a înmâna d-lui Octavian Goga un memoriu.

Acelaş delegaţie va înainta un alt memoriu cu acelaş conţinut, preşedintelui suprem al partidului, d-lui A. C. Cuza.

Citiţi şi răspândiţi „Buna Vestire"

SPORT

Discuții

Problema juniorilor

Răgazul acesta de mijloc de săptămână pe care ni-l impune desfășurarea atât de pasionantă a campionatului de football e bine să-l întrebuințăm pentru limpezirea câtorva probleme de interes capital în viitoarea desvoltare a mișcării noastre sportive. Printre atâtea probleme asupra cărora ne-am oprit, aceea a juniorilor ni se pare de cea mai arzătoare actualitate.

In desvoltarea footballului nostru se poate observa un fenomen îngrijorător, pe cât de clar: deși românii au progresat în practicarea acestui joc, deși astăzi, incontestabil, cei mai buni jucători din țară sunt români, totuși această îmbunătățire nu se datorește unor elemente noi, ci progresului cadrelor vechi. In ultimii cinci ani nu s'a mai relevat nici un jucător de mare valoare. (Sunt câteva excepții pe care însă trebue să le confirme viitorul).

Această lipsă de productivitate a pepinierelor românești se datorește concepției greșite care s'a instăpânit atât în conducerea cluburilor, cât și în conducerea forurilor inițiale. In afară de profesionalizarea juniorilor, pe care o condamnăm în treacăt întrucât ea comportă o discuție mai amplă, unul dintre marile neajunsuri ale footballului este exhibiționismul.

Să ne explicăm. Juniorii — adică jucătorii minori — au un campionat al lor, organizat pe principii geografice sau evoluând paralel cu campionatul echipelor de seniori. De cele mai multe ori, fiecare echipă mai mare — în special cele divizionare — își face cu juniorii săi ca preliminarii partidelor dintre cluburile majore. In felul acesta — uneori — matchurile de juniori se bucură de asistența cu care s'ar lăuda și unele echipe divizionare în întâlniri mai slabe. De aici pornește tot răul. Entuziast și sincer, publicul este prins de unele faze frumoase, bucuros chiar de faptul că vede un joc curat. Incurajările colective se nasc unanim și spontan, iar copiii încep să se creadă și ei la fel de serioși ca seniorii. Ghiță se crede Sindelar; Coslică crede serios că-l chiamă Bindea. Tânărul Sfera, Năstase II, Humi, Ionel și Sony Niculescu ș. a. m. d.

De aici până la cabotinaj nu mai este decât un pas. Fiecare joacă în vedetă, caută efecte de scenă, cere aplauze, cerșește aprobări. Nu-l mai interesează pe nici unul succesul echipei, ci succesul său. Veți vedea un prichindel care se exhibă, cum lucrează pentru a fi complimentat, cum se prostituează — vă rugăm să ne iertați, dar acesta este termenul just — pentru a câștiga inima iubitei din arenă. Un astfel de individ nu va mai fi niciodată un element pozitiv pentru sport. (S'ar putea scrie și despre rolul seducător al dulcineelor adolescente care-și încurajează vehement fanții în chiloți).

Vă închipuiți că toate cele de mai sus se amplifică dezastruos în matchurile inter-orașe sau internaționale, când juniorii sunt decretați în mod oficial vedete.

Ca să nu ne mai lungim, punem celor ce se îndoesc de adevărul spuselor noastre, următoarea întrebare: Ce s'a ales din admirabila echipă de juniori de acum doi ani a Bucureștilor? Răspundem tot noi. Toți, absolut toți, au eșuat lamentabil din cauza exhibiționismului cabotin. Ne ridicăm contra campionatelor de juniori. [illegible]

Dar toate aceste dispute să se petreacă cu porțile închise, numai în fața antrenorilor, a conducătorilor de cluburi și a oficialilor, cari să fie obligați să păstreze o tăcere mutească.

Veți spune că juniorii nu vor mai avea nici un stimulent. Această afirmație este valabilă numai pentru elementele neserioase care trebue eliminate oricum din sport.

Și mai este o chestiune; aceea a pregătirii pe care trebue să o aibă conducătorii cluburilor cu juniori. Dar despre aceasta, altădată.

VIRGIL POPESCU

Carnet

La Monte Carlo, s'a ținut un concurs internațional de scrimă, cu participarea celor mai buni trăgători din Belgia, Franța, Italia și Suedia.

Clasamentul pe națiuni la probele de floretă este următorul:

1. Italia cu 17 victorii; 2. Franța cu 16 victorii și 3. Belgia cu 15 victorii.

Echipa națională feminină de hockey a Germaniei, va juca azi la Dublin contra formației feminine a Irlandei.

In statele occidentale, sportul de hockey pe iarbă este foarte desvoltat și dă adesea loc la pasionante matchuri internaționale.

Duminică se vor juca în Capitală două matchuri de football în cadrul campionatului Diviziei Naționale A.

Venus va întâlni formația clubului Gloria din Arad, iar

Unirea Tricolor va juca cu Crișana.

E probabil ca cele două partide să se desfășoare într'un program comun. Se mai așteaptă doar răspunsul Crișanei întrucât acordul să fie complect în această privință.

La 21 Martie se va juca la Stutgart, unul dintre cele mai importante matchuri internaționale ale anului, în care se vor întâlni echipele selecționate ale Franței și Germaniei.

Echipa germană nu va fi formată decât Duminică 14 Martie, după prima zi a campionatului Germaniei, în care joacă echipele din cele 16 regiuni.

Interesul acestei partide este foarte mare în Germania. Incă dela începutul lunei s'au făcut 170.000 de cereri de locuri.

Din Franța vor veni la Stutgart 5.000 de oameni cu trenuri speciale.

Unii dintre membrii comisiei de selecție a echipei naționale de football au făcut presei declarații în legătură cu noua lor însărcinare. Din aceste declarații reiese că selecționeurii nu se par convinși de necesitatea formării unei echipe cu adevărat românești.

In special îl suspectăm pe președintele comisiei, d. LIVIU JUGA, care nu prezintă chezășia unei atitudini favorabile românizării. Această bănuială ne-o întemeiem pe faptul că d. Juga este președintele clubului cel mai minoritar din țară, Chinezul. D. Juga nu va reuși să românizeze echipa națională, tot așa cum n'a reușit să-și românizeze clubul în care se află de atâția ani în calitatea de azi.

Il invităm pe președintele Chinezului să-și dea demisia din funcția de prim-selecționeur pentru a lăsa locul altuia mai îndreptățit atât prin merite sportive cât și printr'o atitudine intransigent românească

F. C. RAPID, gruparea minoritară plătită din banii săraci ai Căilor Ferate Române, nu poate juca pe stadionul dela Giulești pentru care s'au cheltuit 9.500.000 lei din averea statului. Dar să nu credeți că nu poate juca fiindcă C. F. R. n'ar vrea să-și pună stadionul la dispoziția unui club minoritar. Nu! F. C. Rapid este deja concesionarul acestui stadion, dar nu-l poate întrebuința fiindcă tribunele de beton au fost prost calculate și au crăpat, fiindcă fondurile au fost prost administrate, fiindcă etc., etc. Din aceste cauze lucrarea n'a fost recepționată de inginerii C. F. R., gestiunea n'a putut fi lichidată, iar stadionul stă în vânt.

Ne pare rău că nu-i putem vedea în acest stadion clădit cu paralele sărmane ale țării — pe Wetzer, Konrad, Rafinski, Cossini, Auer, Baratky, Lengyel, etc. Le-ar sta bine.

In pagina sportivă a Gazetei lui Mehală Roșu și a lui Ceacâru Eulenberg un anonim se întreabă aiurit dece publicul înjură și huidue echipa minoritară a F. C. Rapidului. «Dece? Dece, domnilor?» se miră inocentul scrib. Am vrea să-l lămurim noi, dar l-am ruga să nu se supere. Dece? D'aia. Ca să se mire proștii!

Petea Vălcov, Ene, Humi, Sfera, Colea Vălcov și Grigoriu au fost loviți destul de serios în matchul cu Chinezul. Toți au fisuri la oasele picioarelor. Iar unii gazetari de acelaș sânge cu chineziștii au scris că Venus a jucat brutal.

Matchurile de Duminică dintre Venus-Gloria și Unirea Tricolor-Crișana au fost cuplate și se vor juca pe arena Venus.

Unirea Tricolorul speră să facă un rezultat frumos în fața Crișanei. Această speranță se întemeiază pe faptul că Duminecă viitoare oboronii vor juca pentru prima oară în formație completă. Se crede că vor reintra Sucitulescu, Boteanu și Sonny Niculescu.

Box

Milică Teodorescu boxează astăseară la Lyon

La Lyon va fi organizată astăseară o reuniune de box în cursul căreia boxeurul român Milică Teodorescu va înfrunta pe grecul Wakerlis.

Aviație

O concurentă a lui Bâzu Cantacuzino

In vederea încercării pe care o va face pentru a realiza înconjurul lumii cu avionul, pilotul român Bâzu Cantacuzino se pregătește intens. El a făcut zilele acestea un zbor de antrenament în Africa și se pare tot de acolo își va lua sborul.

Un nou proect pentru înconjurul lumii se pregătește acum în America.

Aviatoarea americană binecunoscută, Amilia Earhart, va face, împreună cu navigatorul Manning, înconjurul lumii pe la Ecuator, sburând la bordul unui avion Lockeend Electra bi-motor.

Cunoscutul pilot recordman, căpitanul Rossi, își pune la punct, la Istres, un avion Caudron Typhon de mare raid.

Aparatul va fi pregătit în vederea încercării pe care o va face Rossi, de a stabili un nou record de 5.000 kilometri în circuit închis

Automobilism pe gheață

Inlocuind anuala probă automobilistă, Marele Premiu de Iarnă, care a fost suprimat în anul 1934, Automobil Clubul Regal Suedez a organizat mai multe concursuri pe ghiață, care au reunit toți specialiștii suedezi, norvegieni și finlandezi. Acest an circuitul a măsurat 2 km. 400 metri pe un lac situat la 20 km. de Stokholm.

Proba principală a acestor feluri de curse automobiliste a fost câștigată de suedezul Una Duzael cu timpul de 16 min. 46 sec.

A treia etapă a Diviziei A.

Se vor juca următoarele matchuri:

Venus — Gloria la București.

Unirea Tricolor — Crișana la București.

Universitatea — Victoria, la Cluj.

Amefa — Ripensia la Arad.

Chinezul — Juventus la Timișoara.

C. A. O. — F. C. Rapid la Oradea.

Pentru cluburile românești

In dorința de a servi cât mai real sforțările neamului nostru în domeniul sportiv atât de invadat de străini și cu o presă în majoritatea ei ovreiască, atragem atenția cluburilor românești că le ținem la dispoziție coloanele noastre pentru orice știri pe care voesc să le comunice membrilor lor. Anunțurile scrise scurt și pe o singură pagină vor fi lăsate la redacția noastră după amiază sau seara. Știrile mai scurte pot fi comunicate și prin telefon.

Duminică începe campionatul la onoare

Duminică 14 crt. se vor juca în Capitală matchurile restante ale diviziei B.

ONOARE

A.G.E.R.—Avântul Sportiv, teren Stadion, ora 10.

Gloria—Olimpia, teren Militari ora 16.

ASCAM—Mociornița, teren Belvedere ora 10.

JUNIORI

Sportul Studențesc—Tricolor C.F.P.V., teren Unirea, ora 10.

Gloria—Olympia, teren Militari, ora 14.

Arbitrii matchurilor dela 14 Martie

Venus—Gloria, d. Ionescu Tope.

Unirea Tricolor—Crișana d. Ritter.

Chinezul—Juventus, d. dr. Rusu.

AMEFA—Ripensia, d. Costel Rădulescu.

Victoria—Universitatea, de comun acord d. Mitty Niculescu.

C. A. O.—F. C. Rapid. d. dr. Stanciu.

Curtea cu juri

CUM SE PROVOACĂ UN INCENDIU

Senzaționala mărturisire a lui Savely Dvoiris. Cum s'a pus la cale incendiul. Amenințare cu revolverul. Șarf a fost „sinucis"

Ziua IV-a

Eri în fața Curții cu juri a Tribunalului Ilfov au continuat desbaterile în procesul incendiatorilor.

Dela început, d. av. *Melinte*, apărătorul lui *Lupu Comisioneru*, a ridicat un incident, cerând suspendarea ședinței pentru o oră, ca avocații apărării să poată lua contact cu acuzații.

D. procuror *Moiseanu*, cere ca în virtutea puterii discreționale să se admită a se lua interogatoriul la fiecare în parte și ceilalți acuzați să fie scoși din incintă.

D. av. *Paul Iliescu* cere înlăturarea definitivă a interogatoriului.

D. av. *Vasiliu-Cluj*, din partea civilă, arată că în virtutea puterii discreționale, președintele poate să ia interogatorii cât de lungi. D-sa precizează că d-nii avocați ai acuzării caută să se renunțe la interogatorii, fiindu-le teamă că acuzații vor fi luați prin surprindere — de către președinte — vor face o *mărturisire sinceră*, și care poate fi de mare valoare pentru a se face lumină deplină.

D. av. *C. Solomonescu*, apărătorul lui *Dvoiris*, arată că președintele, conform art. 374, din procedura penală, poate lua toate măsurile pentru a se afla și stabili adevărul.

Suspendarea ședinții

La orele 3 și 45 minute, d. președinte suspendă ședința pentru o jumătate de oră, în care timp d-nii avocați ai apărării să ia contact cu acuzații.

După redeschiderea ședinții, s'a procedat la luarea interogatoriilor. Acuzatul SAVELY DVOIRIS a fost invitat în incintă; fiind suferind i s'a oferit un scaun, iar ceilalți au fost scoși din boxă, spre a nu fi de față la interogatorul lui Dvoiris.

O mărturisire senzațională

Acuzatul SAVELY DVOIRIS, începe a povesti — cu un lux de amănunte —, viața ce a du-so în Rusia, pe timpul Imperiului, când era administratorul averii prințului GALITIN. Expune peripețiile prin care a trecut până a ajuns în România și cum a descins în București. Arată că prin mijlocirea și inițiativa lui au luat ființă *12 (douăsprezece)* societăți, printre care și *«Prima fabrică de stofă cauciucată»*, care a luat ființă în anul 1929; iar în anul 1930 a pus bazele societății «CORDIANA», în care a investit un capital de 3 milioane lei.

Imbolnăvindu-se și lipsind din țară, afacerile au început să-i mear gă din ce în ce mai rău.

Cum s'a pus la cale incendiul

Acuzatul Savely Dvoiris, precizează cum, într'o Duminică, pe la orele 1, când se întorcea acasă s'a întâlnit cu JEAN BACALU — pe care îl cunoștea dela «Prima fabrică de stofe cauciucate» — și venind vorba de afaceri, Jean Bacalu s'a pronunțat astfel: «Arde-le-ar focul de afaceri». Inainte de a se despărți, Jean Bacalu l-a rugat pe Dvoiris să treacă pela biuroul lui din str. Edgard Quenet, că are să facă o «propunere interesantă».

Contractul cu Comisionerul

«A doua zi — Luni, — am trecut pela pan Bacalu și împreună am mers la cafe «ROYAL»!, unde mi-a prezentat pe un mare «financiar», în persoana lui LUPU COMISIONERU și mi-a precizat că este singurul în măsură de a mă «SCOATE» din încurcătură, în care scop mi-am fixat o întâlnire cu el, a doua zi, la cafe «GRAND». Marți, Lupu Comisioneru, *mi-a spus că îmi poate aranja orice chestiune, fiindcă este* prieten cu directorul unei mari casse de asigurare din Anglia, care face asigurări, le lichidează, iar câștigul îl împart între ei, deoarece sunt și asociați».

Financiarul a ajuns chimist

Au mai urmat câteva convorbiri, și în cele din urmă Lupu Comisioneru, îi spune lui Dvoiris că este un expert chimist și că ar putea să prepare chimicalele în așa fel, ca la cea mai ușoară vibrație să se producă explozie și fab. «Cordiana» să fie asvârlită în aer, dar pentru aceasta trebue să se asigure pentru o sumă dublă, deoarece societățile de asigurare nu plătesc nici jumătate din valoarea pentru care a fost asigurată întreprinderea, ce a suferit un incendiu. Astfel s'a asigurat la soc. «Steaua Română» pntru 1 milion lei și la alte societăți, în total s'a asigurat pentru suma de 25000 DE LIVRE STERLINE.

Rolul lui Jean Bacalu

Sa stabilit că rolul lui Jean Bacalu, a fost de-a fi mijlocitorul acestor afaceri, mai ales că și activitatea lui din trecut se rezumă la mijlocirea mai multor escrocherii, furturi, afaceri dubioase și incendii.

Fiecare membru al familiei Bacalu a avut cel puțin câte un incendiu.

Preparativele pentru isbucnirea incendiului

Dvoiris, pe la 15Noembrie a cerut să-i se scoată o copie după inventarul anului precedent, apoi a chemat un fotograf depe Calea Văcărești, care a fotografiat interiorul și exteriorul fabricei.

Lupu Comisioneru a vizitat fabrica și a evaluat-o la suma de 4 mil. lei, suma ce a garantat că Dvoiris îl va încasa dela soc. de asigurare iar ce se va mai putea lua pe deasupra, se va înpărți între ei.

Când Dvoiris l-a întrebat pe Comisioneru, că, ce se va face dacă nu va reuși planul, i s'a dat următorul răspuns: *«Am socotit milimetric ce trebue să ardă și ce nu, ca dovadă biroul cu registrele nu va arde, fiindcă am pierde totul»*.

Incetarea lucrului

In ziua de 16 Dec. a încetat lucrul la fabrică și a fost adus «specialistul» *Sava*, spre a repara plafonul stricat. Totodeodată, Jean Bacalu a trimis 12 mușamale, cu care au fost acoperit mașinele, spre a nu se strica din cauza dărâmării.

După aceasta *Dvoiris*, a pus lucrători, cari au făcut curățenie generală în fabrică și care a costat suma de 30 mii lei.

Pretențiile lui Lupu Comisioneru

Pentru aceasta, Comisioneru a cerut PATRU MILIOANE LEI; dar a mai încasat 150 MII LEI, pentru diverse cheltueli cu «CHIMICALELE» necesare.

Tot Comisioneru a fixat ziua când trebue să fie pus planul în aplicare și anume între 25 Dec. și 6 Ianuarie (Boboteaza).

Cu trei zile înainte de incendiu Comisioneru, a trimis la fabrica *«Cordiana»*, un camion cu bidoane cu benzină, care a fost depozitat într'o magazie, din cele trei și anume în magazia din fund.

Comisioneru i-a dat lui Dvoiris să semneze următoarea scrisoare: «Prin prezenta declar că incendiul declarat în ziua de... a fost pus de mine», aceasta în casa lui Jean Bacalu.

Dvoiris ne vrând să semneze Comisioneru l-a forțat să-i dea patru polițe în valoare de 1 milion lei aur fiecare și semnate de soc. «Cordiana», dar girate de Dvoiris. La 26 Dec. i-a mai cerut și patru cecuri, în valoare de 1 mil. lei fiecare, semnate tot la soc. «Cordiana» și girate de Dvoiris.

Toate puse la punct

In ziua de 27 Dec., pe la orele 4 d. a., *Lupu Comisioneru* a venit la fabrică, *cu o lădiță sub braț, în care avea 26 bășici de porc, ce au fost umplute cu benzină și puse între mărfuri.*

Totdeodată a venit și însoțit de doi indivizi, printre care și Moritz Bacalu. La orele 10 seara, toate pregătirile erau gata. „Apoi a urmat punerea focului și la orele 2 noaptea Dvoiris a fost ridicat dela domiciliu, de către d. judecător de instrucție.

Amenințare cu revolverul

Cu câteva ore înainte de declararea incendiului, Dvoiris s'a pronunțat că vrea să strice afacerea și pentru aceasta a oferit lui Comisioneru 200 mii lei, ceeace n'a vrut să-i primească, dar în schimb l-a amenințat cu revolverul pe Dvoiris.

*

La *Porezcky*, director la fabrica «BUHUȘI», s'au găsit câteva file dintr'un registru de cassă al fabricii *«Cordiana»*. Rămâne de stabilit rolul lui *Porezcky*.

D. Procuror, face un rezumat a celor declarate de Dvoiris, *apoi îi adresează câteva întrebări.*

D PROCUROR: «Unde locuia portarul?».

DVOIRIS: «Cu câteva zile înainte i-am închiriat o cameră în apropiere și în seara aceia i-am spus să plece acasă, deoarece închiz cu magazile».

— «Dar maestrii?»

— «Inainte cu trei zile i-am trimis în provincie, dându-le o anumită misiune».

— «Ce s'a găsit la locul incendiului?».

— «La început două bășici de porc și apoi încă 24 și câteva lăzi cu talaș».

Rolul lui Antony Mendel

Antony Mendel era finanțatorul lui Dvoiris, în acelaș timp era creditor și asociat și prin el Dvoiris își făcea toate reesconturile.

Jumătate din acțiunile societății *«Cordiana»,erau* ale lui Mendel, care împreună cu ale lui Dvoiris au fost găsite într'un *«seiff»* la banca Comercială Italiano-Română, din str. Bursei.

Cu câteva zile înainte, Dvoiris a luat dela Mendel sunt de 80,000 lei.

După incendiu Antony Mendel a predat cele trei sucursale băncii de *Credit Român*, și apoi a plecat la *Londra*, unde se află și astăzi.

Șarf a fost «sinucis»

D. AV. VALJEAN, după ce a pus câteva întrebări acuzatului, a precizat: «ȘARF NU S'A SINUCIS, CI A FOST SINUCIS», prin urmare a fost forțat să se sinucidă.

*

La orele 6 jum. ședința s'a suspendat. Pentru astăzi desbaterile în continuare. Va mai fi interogat SAVELY KORNBLUT și membrii familiei Bacalu, probabil, Moritz Bacalu.

Astăzi ședință la orele 2 d. a.

Ilie Ciutescu

Comerțul din capitala Olteniei în mâinile evreilor

A fost o vreme când Oltenia și în special Capitala ei, se putea mândri ca fiind cea mai curată regiune românească. Astăzi însă,—cu tristețe trebue s'o spunem — din flamura acestei mândrii, n'au rămas decât sdrențele, pe care rar mai îndrăznește cineva să le fluture.

Este adevărat, în acest colț de țară, puhoiul iudaic n'a pătruns în masă, este însă tot atât de adevărat, că acei cari au pus piciorul în cetatea lui Mihai Viteazul, au venit isbutind să acapareze toate sursele de venituri ale comerțului și industriei oltenești.

Procesul acesta de îngenunchere a comerciantului și industriașului român s'a făcut într'un timp relativ scurt, în raport cu proporția care a luat-o

Acum cincisprezece ani, centrul Craiovei, în special strada Unirei, abia număra cinci șase magazine evreiești, astăzi abia dacă au mai rămas cinci-șase magazine românești.

A protestat cineva, s'a gândit vreodată să se pună capăt înrădăcinării, aici în inima Olteniei, a evreilor? Nimeni!

In timp ce un comerciant român trăgea obloanele, alte două trei noui magazine evreești desveleau vitrine strălucitoare.

CUM SE IMBOGĂȚESC EVREII

Sunt evrei cari au venit aici la Craiova vânzând șireturi de ghete, iar astăzi au trei patru magazine, și cinci șase mobile.

Intr'unul din numerile ziarului nostru se arăta că marii capitaliști ai Capitalei sunt evrei.

Problema aceasta nu este numai problema capitalei, ci a întregei țări, pentrucă situația este aceiași în toate părțile.

In ceeace privește industria oltenească situația se repetă.

Veniți din fundul Moldovei, o șleahtă de evrei au acaparat cea mai mare întreprindere a Olteniei, fabricile de postav «Munca» și «Oltenia» exploatându-le în mod rușinos.

S'a pus vreo stavilă? S'a întrebat cineva cum sunt tratați, salarizați și la ce munci sunt puși muncitorii români?

Ar fi o copilărie să creadă cineva că da.

Și dac'ar fi numai atât..

Dacă s'ar mulțumi acești evrei să rămână la tejgheaua lor, la biroul lor..

Ei însă își dau perfect de bine seama că altul este rolul lor și ce trebue îndeplinit.

Acum pentru început voi cita un caz:

Era pe vremea procesului rebeliunei dela Grivița. Printre cei care se judecau, unul nu avea posibilități să-și angajeze un avocat. Atunci, un mare negustor evreu a intervenit, a angajat un avocat și l-a plătit din sertarul tejghelei lui.

Și de-ar fi numai atât, dar cum putem să vorbim de «cea mai curată regiune românească», atunci, când întreaga Oltenie nu se poate reface economicește, decând cu falimentul marei bănci evreiești «Eschenazi», când distribuția produselor C. A. M.-ului sunt concesionate de evrei, când trustul fabricilor de hârtie este reprezentat de evrei și când atâtea și atâtea întreprinderi, cărora li se spun românești, au conducători efectivi tot evrei.

Asupra acestei probleme — a pericolului evreiesc în Oltenia, vom veni cu o serie de anchete complect lămuritoare.

CONST. MATEI CRAJOVEANU

Anchetele noastre

Reuniunile de meseriași din Ardeal luptă în contra înstreinării sufletului muncitoresc român

Ce sunt aceste Reuniuni

Reuniunile au fost înființate de arhiereii și cărturarii noștri pe timpul absolutismului austriac care a urmat după revoluția din 1848. Scopul lor era consolidarea clasei noastre de mijloc și creșterea în dragostea de neam și de lege a copiilor de țărani veniți să înalțe vre-o meserie în orașele noastre înstreinate.

După ce Austria a pierdut Silezia și provinciile din Italia, s'a împăcat cu Ungurii. Aceștia au înființat societăți de meseriași similare. Văzând că românii nu se înscriau în aceste societăți au înființat prin legea meseriilor din 1848 **corporațiile industriale.** Pentru a contrabalansa complet opera constructivă a organizațiilor românești au admis și înființarea nucleelor social-democrate, unde și astăzi se vorbește numai unguresște.

Prin noua lege a meseriilor din 1936 s'a dat deplină satisfacție acestor Reuniuni. In expunerea de motive a legii meseriilor se spune. «Dacă a rămas în Ardeal o brumă de meseriași români neînstreinați, este a se mulțumi acestor Reuniuni în care a trăit micul patron în cea mai bună armonie cu muncitorii români». Deaceia, s'a inscris în art. 188 din noua lege a meseriilor recunoașterea ca personalitate juridică cu toate drepturile și atribuțiunile uniunilor și sindicatelor profesionale conferite de legile anterioare. Centrala acestor Reuniuni a redactat apoi un statut tip care a fost aprobat de ministerul Muncii și a acceptat de toate Reuniunile.

Prin noile statute. Reuniunile sau Societățile de meseriași au devenit atât de fapt, cât și de drept organizații pur profesionale, având dreptul de a reprezenta atât interesele micilor patroni, cât și ale salariaților în toate conflictele de muncă.

PENTRU CE REUNIUNILE NU SUNT REPREZENTATE IN CAMERILE DE MUNCA?

Dar Ministerul Muncii a interzis ca reprezentanții acestor Reuniuni să intre în compunerea consiliilor Camerelor de muncă. In Ardeal, Reuniunile duc o luptă, pe viață și pe moarte, pentru a scăpa de iobăgia capitalului strein și de a recuceri orașele noaste înstreinate,

S'a adus o lege nouă pentru protecția muncii naționale, dar în această lege nu i-a dat nici un singur favor meșteșugarului și muncitorului, de limba și legea românească. In toate fabricile românii sunt salahori iar salariile grase le iau toți pașaportarii veniți din toate unghiurile lumei.

CONTRA STREINISMULUI

Centrala Reuniunii în fruntea căruia un român de mare energie, d. dr. Augustin Rațiu luptă de atâția ani, a arătat într'un manifest-apel că organizația aceasta profesională nu primește decât români de limbă și de lege românească.

Este o citadelă contra acaparatorilor streini care vor îndepărtarea elementelor muncitorești române. Noi socotim că ministerul muncii are datoria de a acorda mai multe solicitudine mișcărei acesteia românești de dincolo de Munți.

C.

GREFA

TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA 4 c. c.

EXTRACT

Nr. 17666/1937 Martie 3

D-na Dumitra Ilie Nicola din București, str. Lunei nr. 22 prin petiția înreg. la nr.... a intentat acțiune de divorț contra soțului său Ilie Nicola pentru motive determinate de lege.

Din căsătorie a rezultat copilul Florică.

S'a fixat termen pentru a doua concilliere la 12 Martie 1937.

Grefier *Indescifrabil*

Munca românească

Forțele organizate ale fascismului

Mussolini urmărește trezirea conștiinței imperiale a națiunii italiene

ROMA 9 (Rador). — Marele Consiliu al Fascismului a ținut cea de a cincea reuniune din anul XV al erei fasciste, subt președinția Ducelui, la Palatul Veneția.

Secretarul partidului a făcut un raport asupra ansamblului activităților desvoltate de partid din anul XIII și până acum, și a comunicat datele următoare relative la forțele încadrate:

— fascii de luptă, 2.027.400 membri;
— grupuri fasciste universitare, 75,436 membri;
— fascii tinerești de luptă, 1.270.435 membri;
— fascii feminine, 1.344.737 membre;
— asociații fasciste, 691. 531 membri;
— Uniunea ofițerilor în concediu, opera națională «doppo lavoro» și Liga navală intaliană, 3.850 membri.

In legătură cu acest raport au luat cuvântul mai mulți membri ai Marelui Consiliu.

Rezumând discuția. Ducele a precizat directivele pe care va trebui să le urmeze partidul, pentru a întări din ce în ce mai mult conștiința imperială a națiunii.

Marele Consiliu al Fascismului a adoptat apoi următoarea ordine de zi :

«Dupăce a ascultat raportul secretarului partidului, asupra activității desvoltate din anul XIII și până azi, Marele Consiliu confirmă că subt conducerea d-lui Staracce și a colaboratorilor săi acțiunea partidului, atât în timp de pace cât și în timp de războiu, a fost la înălțimea felu... dispune ca, prin derogare dela regulile în vigoare, să se ceară înscrierea în partid a luptătorilor în războiul imperial și ca toate persoanele dependente de administrațiile statului să fie înscrise în asociațiunile fasciste, însfârșit ca toate aceste asociații să treacă subt conducerea directoriului național al partidului fascist».

Apoi, după ce a examinat activitatea desfășurată de corporații în primii doi ani dela constituirea lor, Marele Consiliu a adoptat următoarea ordine de zi:

«Marele Consiliu constată că activitatea desvoltată de corporații în primii doi ani a dovedit de pe acum că ele s'au afirmat ca instrumente potrivite pentru reglementarea și coordonarea raporturilor economice, care constituie rațiunea lor fundamentală de a fi: pentru studierea și încurajarea cercetărilor și unor mai bune utilizării technice în fiecare sector de producție; pentru a se obține o cât mai mare autonomie economică a națiunii, reducerea prețurilor de cost și ameliorarea produselor și serviciilor; pentru disciplina subt toate raporturile a muncii, a asistenței și a prevederii sociale în favoarea lucrătorilor, în vederea realizării principiului mussolinian, al apropierii distanțelor sociale.

Luptele din Spania

Naționaliștii înaintează pe frontul Guadalajara

AVILA 10 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Inaintarea în adâncime a naționaliștilor pe frontul Guadalajara era aseară de peste 30 km., socotiți dela punctul de plecare al ofensivei deslănțuite Luni. In cursul zilei de eri naționaliștii au mai ocupat patru sate.

Ploaia torențială care a stingherit înaintarea, a încetat aseară. Domnește însă un ger aspru în toată regiunea.

Se semnalează o activitate intensă pe toate celelalte sectoare ale frontului Madrid. Manevra formidabilă pornită de cartierul naționalist este numai la început, iar desfășurarea este în curs.

INFORMAȚIUNI

D. general Dr. Constantinescu D. C. fostul medic șef al Spitalului militar Regina Elisabeta, va conferenția despre: «Tachicardiile prin flutter-auriculat», Vineri 12 Martie orele 9 seara în Amfiteatrul mare al Spitalului Colțea, în cadrul ciclului de actualități medicale organizat de Asoc. Internilor și foștilor interni de spitale.

Examenele de definitivare și selecționare a funcționarilor din Asigurările Sociale care fuseseră anunțate pentru date de 15 Martie a. c. au fost fixate irevocabil pentru ziua de 15 Mai a. c.

Materiile din care vor fi examinați actualii funcționari au fost publicate în Monitorul Oficial No. 46 din 25 Februarie a. c.

Vineri 12 Martie a. c. [illegible] capitală se întrunește în obișnuita ședință săptămânală, în cadrul Asociației de educație și cultură națională [illegible], din strada Bărăției No. 31. Cu această ocazie, va vorbi d. av. Gh. G. Alexandru, despre «Lupta pentru Limba Românească».

Consiliul de administrație al Asociației generale A. S. P. — C. F. R. în ședința dela 3 Martie a. c., a fixat adunare generală a asociației pentru ziua de Duminică 28 Martie c. orele 9 dim. la București.

In caz când la această adunare nu se va întruni numărul de membrii ceruți de statute, adunarea generală se va ține irevocabil în ziua de Duminică 4 Aprilie orele 9 dim. la București.

Până la data de 28 Aprilie c. toate [illegible] pentru această adunare [illegible] delegației din centrul București pentru prezidarea lor.

Sâmbătă 13 Martie 1937, orele 6 p. m. «Liga Culturală» Secțiunea București, va ține o șezătoare în localul Teatrului «Ligii Culturale» din Bulevardul Schitul Măgureanu Nr. 1, când va vorbi: D. avocat George Rădulescu, despre [illegible] Intrarea liberă.

Democrația și minoritățile

(Continuare din pag. I-a)

... de dependență față de străinătate.

Cum se poate curma această necesară stare lucruri, care amenință însăși bazele așezării noastre naționale?

Răspunsul e simplu: atât timp cât va dura regimul democratic, plaga nu poate fi vindecată. Democrația nu are leac contra ei.

Atât timp cât națiunea românească [illegible]

... litar.

Statul de mâine — Statul visat de generația din 1922.

Statul românesc pentru care s'a jertfit un Moța sau Marin!

Ioan Vial

Leon Degrelle candidează totuși

BRUXELLES, 10 (Rador). — Camera deputaților a votat cu 110 voturi contra 38 proiectul de lege [illegible]

[illegible]

Protecția muncii naționale

Legea actuală va fi modificată printr'un decret-lege

Anteproectul de lege privitor la modificarea legii protecției muncii românești care se întocmește în momentul de față la ministerul industriei și comerțului, tinde la reglementarea utilizării personalului românesc în intreprinderi într'o măsură de: 50 la sută cetățeni români de origină etnică, 45 la sută (maximum) minoritari și numai 5 la sută străini cu pașaport.

Această redactare nu va fi însă cea definitivă, deoarece comisiunea care se ocupă cu soluționarea problemei, are în studiu patru anteproecte de legi.

Dat fiind faptul că parlamentul se va închide la 15 Martie, este ca și sigur că până la urmă modificarea legii protecției muncii naționale va rămâne a se face în sesiunea de toamnă, sau pe cale de decret-lege.

In luna Februarie exportul prin portul Constanța a trecut de un miliard lei

CONSTANȚA. — Din statistica întocmită de Comisiunea pentru verificarea prețurilor de pe lângă vama Constanța, rezultă că în luna Februarie, valoarea exportului de mărfuri prin portul nostru a atins însemnata sumă de 1.360.108 236 lei, în care se cuprinde și prima valutară de 38 la sută acordată de B. N. R.

Valoarea exportului, pe categorii de mărfuri, este următoarea: produse petrolifere lei 872.936.017; cereale 414.115 753; cherestea 48.527.487; păsări și vite 17.150.671 și altele 7.379.308 lei.

Germania a absorbit mai toate cantitățile de cereale, în special orzul, secara și porumbul. In ce privește produsele petrolifere, cantitatea exportată în această țară a fost mai redusă decât în lunile precedente din cauza contingentului redus, pe trimestrul Ianuarie în contul acordului de clearing germano-român.

Importul de mărfuri s'a ridicat la suma de lei 135.582.625 întrecând în luna Februarie cu peste 12 milioane lei, valoarea importului din luna trecută.

In această lună s'a importat mai puțin bumbac brut și mai multe fire, lovindu-se astfel în industria noastră, care până aci, avea putința să prelucreze bumbacul ce se aducea din străinătate.

Tristele georgice românești

S'au văzut la Congresul Agriculturii. La acest Congres, al XIII-lea în țara noastră, s'au pronunțat cele mai dure cuvinte cari, pentru cine are obraz, echivalează cu tot atâtea usturătoare palme. Insuș capul Statului, cu o franchetă tinerească și un respect crud al adevărului, a spus-o: «Indrăznesc în fața camarazilor agricultori, să spun că este o rușine (!) a țării noastre că, la hectar, noi suntem țara agricolă care producem cel mai puțin și de cea mai proastă calitate». Nu sunt exagerări ale demagogiei opoziționiste, ci constatări obiective regale. Toată lumea a fost de acord și a aplaudat. Aceeaș lume, care, în parte, primește palmele, pentrucă a avut sau are răspunderea situației, pentrucă această nenorocită stare nu se datorește, aș acum o afirmă abil și vag, ministrul agriculturii, «unui concurs de împrejurări îndeajuns de cunoscut», ci carenței politicei noastre economico-financiare sau nefericitelor măsuri ale acestei politici. Noi am avut miniștri de agricultură, cari, într'o epocă de profundă depresiune rurală, rezolvau dificultățile prin... «scrisori către săteni», iar legea pentru organizarea agriculturii se desbate de 7 ani. (Așa s'a spus în congres!) și probabil nu se va vota nici acuma. Și chiar de s'ar vota ar fi inutilă, căci altceva cer specialiștii și țăranii decât legi. Ei cer :

a) ajutor material,efetenire creditului și reducerea diferitelor sarcini pe cari agricultorul le suportă ;

b) crearea unui regim de încurajare și de ocrotire, care să stimuleze inițiativa particulară, sporind rentabilitatea, etc.

Or, Statul efectiv, acela care dirijează sistemul nervos al acțiunii economice urmărește **echilibrul de mizerie**, ignorând marile probleme. Spartanism în toată puterea cuvântului !

BOLȘEVISMUL NOSTRU

Afirmațiile dela congresul de agricultură nu trebuesc considerate discurs politic. Ele sunt riguros exacte. Dăm mai jos tabloul producției la hectar a câtorva țări, luate dintre cele mai importante producătoare de cereale și furaje din Europa și de peste Ocean.

Producția medie la hectar în perioada 1930—1934.

	Grâu	Porumb
	Quintale	
ROMANIA	8,03	10,92
Bulgaria	11,53	12. 2
Jugoslavia	10,50	16, 1
Ungaria	13,00	16, 5
Polonia	11, 6	—
Italia	14,00	28, 7
Germania	21,50	—
Franța	15,27	15,00
Spania	—	16, 4
U. R. S. S.	6,48	10, 2
Europa	13,38	14, 0
Canada	9,13	24, 5
U. S. A.	10,00	13, 9
Argentina	9,20	13. 0

Suntem, cu o excepție, țara din Europa și lume cu producția unitară cea mai redusă atât la grâu cât și la porumb.

Singura producătoare, care ne scutește de rușinea de fi ultimii, este vecina noastră bolșevică. Și totuși regimul nostru politic nu este identic celui de peste Nistru, iar «concursul de împrejurări» nu poate fi de ordin climatic, căci, spre rușinea Românilor, pământul românesc este cel mai înzestrat de Dumnezeu.

Dar avem și noi bolșevismul nostru.

A. S.

Audiența congresiștilor autocamionari la D. Ministru R. Franasovici și D. Secretar General Traian Pârvu

D. SECRETAR GENERAL LĂMUREȘTE SITUAȚIA IAR D MINISTRU CERE RAGAZ

Congresiștii autocamionari s'au prezentat ieri dimineață în audiență d-lui Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, și d-lui ing. Traian Pârvu, secretar general.

D-nii Samoilă și Georgian au prezentat moțiunea votată de congresiști.

D. ing. Traian Pârvu a lămurit situația autocamionarilor față de legea cărăușiei publice, cum aceștia au circulat tolerați până la un timp, după care li s'au aplicat prevederile ei și ale legei liniilor cedate C. F. R.

D. ministru Franasovici luând act de moțiunea ce i s'a înmânat, și-a exprimat toată bunăvoința față de o breaslă ce merită solicitudinea guvernului. A cerut însă să i se lase răgaz să se consulte cu conducerea C. F. R., cu care crede că e posibilă o conlucrare, însuși d. director general Macovei oprindu-se la o asemenea soluție. Deocamdată, până la stabilirea unei înțelegeri, se va căuta să se facă toate ușurințele posibile autocamionarilor spre a-și putea exercita profesiunea.

Potrivit hotărîrei d-lui Franasovici, o delegație de 3 reprezentanți ai autocamionarilor, împreună cu d. secretar general Traian Pârvu, a luat contact cu d. ing. Macovei, directorul general al căilor ferate, aseară la ora 6.

Funcționarii Camerelor de muncă sunt funcționari publici

Prin proectul de regulament prezentat de d. ministru al muncii M. S. Regelui, secretarii și ceilalți funcționari ai Camerei de muncă, directorul și funcționarii Uniunei camerelor de muncă sunt funcționari publici având drepturile și îndatoririle acestora și sunt supuși tuturor dispozițiunilor legii și regulamentului statului funcționarilor publici. Secretarii camerelor de muncă vor fi numiți de ministerul muncii. Ei sunt asimilați șefilor de brou din minister, putând avansa până la gradul de șef de serviciu. Secretarii vor trebui apoi să treacă un examen de admisibilitate.

Adunarea generală extraordinară A. L. A. C. I.

Asociația Licențiaților Academiilor comerciale și industriale (A. L. A. C. I.) a ținut Duminică 7 crt. orele 10,45 adunarea generală extraordinară în sala Sindicatului Ziariștilor.

A prezidat d. *Vctor Ionescu* asistat de d. *Constantin Pristăvescu*, secretar general.

S'a continuat discutarea și votarea statutului asociației.

D. *Niculae Filipescu* a semnalat unele nepotriviri de formă în ceia ce privește modul de împărțire a materiei și a propus crearea unui juriu de onoare în loc de comisia de disciplină propusă la modificări.

In continuare, s'au discutat chestiuni de interes general și s'a hotărît următoarele:

1. Adunarea generală roagă direcțiunea generală C. F. R. să interpreteze art. 59 din legea pentru statutul personalului C. F. R. în sensul ca licențiații academiilor comerciale, în gradul de ajutori contabili, încadrați contabili, după legea din 28 Aprilie 1933, să fie reîncadrați cel puțin la treapta de numire a funcțiunei de contabil. A.L.A.C.I. consideră că este cu totul inechitabil ca licențiații academiilor comerciale, cu acelaș grad, acelaș salariu, aceleași studii și îndeplinind aceiași funcțiune specială, să fie reîncadrați la salarii diferite și mai ales cei noi numiți să fie mai bine salarizați decât cei vechi cu practică în serviciu de 7—10 ani.

2. Având în vedere stuația nedreaptă în care au fost încadrați și avansați colegii dela C. A. M. se va interveni la Ministerul de finanțe și d. președinte al Consiliului de administrație C. A. M. pentru ca prin noul buget să se rectifice toate nedreptățile ce vor fi menționate printr'un memoriu.

3. Se va interveni la toate autoritățile pentru satisfacerea drepturilor colegilor A. L. A. C. I.-iști, prin noul buget.

4. Se protestează contra acțiunii dusă de d. Stancu Brădișteanu, președintele federației funcționarilor publici, care în mod sistematic nesocotește drepturile funcționarilor titrați și a tinerilor elemente necesare bunului mers al aparatului de stat. Se va sprijini federalizarea asociațiilor de funcționari titrați recent înființate.

Adunarea roagă călduros pe d. ministru al educației naționale să retragă dreptul de funcționare al școalei superioare de practică și technică comercială, care prejudiciază scopul Academiei Comerciale și vine să creeze noui diplomați fără nici un rost în societate, făcând o nouă serie de postulanți la bugetul sărac al Statului.

5. Asociația să intervină la ministerul Aerului și Marinei pentru ca licențiații Academiilor Comerciale să fie preferați pentru locurile vacante ce s'au publicat.

Vremuri mai bune pentru slujbașii P.T.T.

Noul comitet al «Asociației Intregului Personal dela P. T. T.» în fruntea căruia se află d. inginer Octav Costacea, este un comitet în care se pun mari speranțe.

Sunt îndreptățite aceste speranțe? Vor ajunge la realizările propuse Vom vedea.

Deocamdată subliniem faptul semnificativ că alegerea s'a făcut în spiritul vremii deoarece este bine cunoscută nu numai seriozitatea și bunile intențiuni ale celor ce compun actualul comitet dar, ceva mai mult, membrii comitetului sunt angajați mai de mult în marea luptă de a îndruma personalul pe făgașul colaborării. Dar o colaborare sinceră între conducători și conduși între Administrație și personal.

Ne este cunoscută lupta eroică pe care un reprezentant al comitetului o duce de mai mulți ani spre a îmbunătăți soarta personalului preluat de S. A. R. de Telefoane.

Știm foarte bine că străinii dela înstrăinatele telefoane s'au năpustit cu toată furia în contra unui membru al comitetului pe care îl târîsc prin judecăți pentru curajul de a fi desvăluit spolierea pe care o practică gangsterii dela Telefoane.

Economia dirijată

Conferința d-lui prof. dr. Ioan I. Mărculescu

D. profesor dr. Ioan Mărculescu directorul liceului comercial «Marele Voevod Mihai» din București, a vorbit Luni seara despre economia dirijată.

Conferința a fost prezidată de d profesor universitar Sp. Iacobescu și N. Butculescu, decanul corpului.

D. conferențiar începe prin a face o paralelă între sistemul economiei dirijate și sistemul liberalismului economic, arătând apoi deosebirea dintre principiile economiei dirijate și acelea ale socialismului economic.

Trecând la analiza obiectului doctrinei economice dirijate, d-sa. susține că aceasta se ocupă cu mișcarea mărfurilor, capitalului și diviziunei muncii în funcție de stabilirea prețurilor.

Pentru a putea aplica principiile economiei dirijate în materie de prețuri, conferențiarul urmărește problema din punct de vedere al măririi sau micșorărei producției și al desvoltării sau restrângerii trebuințelor și puterii de achiziție a cumpărătorului.

Trecând la țara noastră, d. profesor Ioan Mărculescu, arată că față de măsurile restrictive, pe care Statele din Europa le au luat din cauza crizei ce a bântuit, începând cu măsuri de prohibiție vamală și având fiecare țară tendințe autarhice, de a reduce la minimum schimburile internaționale — reglementând din ce în ce mai riguros devizele lor, țara noastră a trebuit să se adapteze necesității politicei economice internaționale și pentru apărarea leului să ia măsuri continui cu privire la comerțul exterior, consistând în reglementarea comerțului de devize, în contingentarea importului și în acordarea unor prime de export.

Dacă la început se punea problema unui intervenționism de Stat, vedem că mai apoi avem o economie dirijată în toată puterea cuvântului, întrucât avem dirijat exportul în țările cu valută forte.

In concluzie arată efectele economiei dirijate la noi. D sa. scoate în relief raportul ce prezintă balanța comercială față de balanța economică din ultimiiani și spune că măsurile luate au avut drept consecință mărirea creditului Statului.

Numiri în învățământul superior

Prin decret regal s'au făcut următoarele numiri în învățământul superior: M. Ghermănescu, conferențiar definitiv la conferința de matematici generale dela școala politechnică din București; M. Lăzeanu, conferențiar permanent cu titlu provizoriu la conferința de știință și legislație financiară dela Academia comercială din București, ing. Șerban Solacolu, conferențiar cu titlu provizoriu la conferența de technologia materialelor de construcții și ceramică dela școala politechnică din București, ing. Emilian Bratu, asistent cu titlu definitiv de chimie technologică și electro-chimie la școala politechnică din București, Gh. T. Dornescu, asistent definitiv la laboratorul de morfologie animală dela facultatea de științe din București, V. Cotrutz, asistent definitiv la laboratorul de chimie technologică dela facultatea de științe din Iași, Petre G. Spacu, șef de lucrări definitiv la laboratorul de chimie anorganică și analitică dela facultatea de științe din Cluj, dr. Aurel Ionescu șef de lucrări definitiv la laboratorul de acustică și optică dela facultatea de științe din București, dr. N. Em. Renescu, șef de lucrări definitiv la laboratorul de farmacologie dela facultatea de medicină din Iași, Ana C. Popescu, asistentă definitivă la laboratorul de chimie generală dela facultatea de farmacie din București, Horia Lupan, I. Gheorghiu, N. Sârbu, D. Bermaz, Oct. Vlăduțiu, Gh. Povlovschi și M. Dumitriu au fost confirmați asistenți definitivi la Academia de agronomie din București.

Uniunea C.F.R. în audiență la d. Ministru R. Franasovici

Patru memorii prezentate. D. ing. Chelaru arată minimul doleanțelor ce trebuesc satisfăcute

D. Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor și d. ing. Traian Pârvu, secretarul general al acestui departament, au primit eri în audiență o numeroasă delegație din partea Uniunei asociației profesionale c.f.r., condusă de președintele respectiv, d. ing. Chelaru.

Delegația a prezentat d-lui Franasovici un memoriu privitor la rectificarea decretelor-legi de reîncadrare a personalului cheferist propunând unele ameliorări a prevederilor acestor decrete în discordanță cu tabela aprobată de minister și prezentată cheferiștilor în congresul lor dela Cluj.

A mai prezentat un memoriu în care se arată nedreptatea ce se face azi pensionarilor dela c.f.r. cărora, neacordându-li-se ajutorul familiar prevăzut în salariul tuturor funcționarilor statului, primesc pensii de mizerii, mult mai mici decât ale celorlalți, slujbași, deși salariile lor ca funcționari activi sânt mai mari.

Un al treilea memoriu a fost prezentat din partea absolvenților școlilor medii de economat, cerându-se ca absolvenții acestei școli să fie numiți în aceleași condiții în care sunt numiți și absolvenții celorlalte școli medii cheferiste.

In al patrulea memoriu, din partea Asociației titraților și bacalaureaților c.f.r., se cere ca la reîncadrare să se ție seama și de gradul de cultură a funcționarului.

D. ministru Franasovici a răspuns delegației, că de când se află la conducerea departamentului comunicațiilor, a dat dovadă de toată bunăvoința față de o masă de slujbași atât de importantă ca aceea a cheferiștilor. Și a făcut maximum ce se putea face. Nu există însă putința de satisfacere completă a tuturor cererilor ce s'au formulat. Ultimele hotărâri privitoare la reîncadrare s'au dat în deplină cunoștință a tuturor revendicărilor.

D. Chelaru a mulțumit d-lui Franasovici în numele Uniunei, pentru toată solicitudinea ce-a arătat ceferiștilor, exprimându-și speranța că o vor avea deplină și în viitor.

Recensământul șomerilor intelectuali

In vederea întocmirii tablourilor șomerilor intelectuali, Duminică s'a efectuat în toată țara recensământul.

Pentru aceste operațiuni, șomerii intelectuali s'au prezentat la primării, unde au obținut formulare, pentru complectarea tuturor datelor necesare.

După complectarea acestor formulare, vor fi înaintate de către primăriile respective, Institutului central de statistică. In felul acesta, peste câteva zile se va putea cunoaște numărul șomerilor intelectuali din întreaga țară.

Amânarea alegerilor comunale și județene

Ministerul de interne a amânat datele fixate anterior pentru alegerile comunale și județene, hotărând ca alegerile pentru municipii și orașe de reședință să aibă loc în zilele următoare: la 18 Aprilie: Cetatea-Albă, Craiova, Deva, Galați, Râmnicu-Sărat și Soroca; 16 Mai: Focșani; 25 Iulie: Arad, Bistrița, Blaj, Brașov, Câmpulung-moldovenesc, Cernăuți, Cluj, Dej, Făgăraș, Odorhei, Oradea, Rădăuți, Satu-Mare, Sf. Gheorghe, Sibiu, Storojineț, Tg.-Mureș, Timișoara și Zălau.

Alegerile județene se vor ține după cum urmează: 18 Aprilie în Ilfov; 30 Mai: Alba, Bacău, Brăila, Ialomița, Muscel, Tecuci și Tulcea; 25 Iulie: Bihor, Câmpu-Lung, Cernăuți, Făgăraș, Hunedoara, Maramureș, Năsăud, Odorhei, Rădăuți, Sălaj, Satu-Mare, Storojineț, Târnava-Mică, Timiș-Torontal, Trei-Scaune și Turda.

S'a constituit Federația femeilor române profesioniste

Din inițiativa d-nei Alexandrina Gr. Cantacuzino, a luat ființă Federația femeilor profesioniste afiliate celei internaționale.

Fac parte din această Federație toate femeile care muncesc într'o profesiune liberă, funcționară sau lucrătoare.

Federația are următorul comitet: președintă: d-na Alexandrina Cantacuzino, vice-președintă: d-ra Ecaterina Cerkez, secretară generală: d-na Walli Alexandrescu, casieră: d-ra Margareta Atanasiu. Membre cooptate în comitet: d-nele Zoe Ghețu, Maria Filotti, Aida Vrioni, Lucia Cosma, Alice Voinescu, Beldiman, Ortansa Cosma, El. Stângaciu, C. Dimescu, Șoarec, Gologan, Apriliana Medianu, Cleo Iordăchescu. etc

ULTIMA ORA

Dela Palat

COMUNICAT Nr. 5.

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 9 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D. Valer Pop, ministrul industriei și comerțului

D. V. P. Sassu, ministrul justiției și ad-interim la agricultură.

D. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine.

La dejun M. S. Regele a avut invitați pe următorii ofițeri din regimentul 2 vânători de gardă No. 9 «Regele Alexandru»:

D. colonel adj. Orășanu Al. comandantul regimentului.

D. lt. colonel Stătescu N., ajutorul comandantului.

D-nii maior Runceanu; căpitan Dumitrescu T.; sublt. Dinu I.

După amiază M. S. Regele a primit în audiență pe: D. N. Petrescu Comnen, ministrul României la Berlin; d. Ioan Lugoșianu, ministrul României la Roma; d. sculptor Mestrovici.

Pensionarii clerului unit au reducere de 50 la sută pe C. F. R.

S'a acordat carnete cu 50 la sută reducere celor 16 preoți pensionari ai Bisericei Unite precum și celor 153 de văduve și 63 de orfani ai clerului specificat mai sus. Carnetele se vor elibera numai de inspecția Cluj pe baza livretelor de pensie sau a certificatelor emise de autoritățile bisericești.

Deschiderea Navigației pentru călători pe linia Brăila-Vâlcov

«Direcțiunea Navigației Fluviale Române face cunoscut că s'au reluat cursele de pasageri pe linia Brăila-Vâlcov.

In consecință, stațiunile cu trafic combinat CFR și NFR vor emite bilete și recipise de bagaje pentru porturile cuprinse între Brăila-Vâlcov.

O importantă comunicare
depusă eri de către d. prof. Mihail Manoilescu, la Senat

Am semnalat ieri d-lui prim ministru și ministru de Interne cazurile grave de jigniri aduse prin ziarele de stânga, fruntașilor țării cari aparțin mișcărilor naționaliste, cazuri în care — prin contrast cu severitatea arătată de cenzură față cu presa naționalistă — cenzura nu a intervenit.

Sunt nevoit să semnalez acum alte cazuri de inexplicabilă rigurozitate a cenzurii care a suprimat orice articole de ziar menite să denunțe activitatea comunistă în lume și în special în România. Astfel ziarului «Buna Vestire» i s'a cenzurat complect un articol intitulat «Activitatea kominternului» (pe care vi-l prezint), articol de strictă informație asupra propagandei bolșeviste în lumea întreagă. Aceluiași ziar i s'a suprimat un articol intitulat «Technica și tactica școlarului Roșu», prin care se arată care sunt mijloacele de pătrundere a comunismului în mijlocul elevilor de școală, pornind dela cazurile concrete descoperite la liceul comercial din Piatra-Neamț.

De asemenea s'a suprimat un reportaj privitor la un bolșevic care exploatează pescuitul pe Nistru și un reportaj privitor la spionii pașapoartelor dela c. f. r. semnalată chiar de Marele Stat Major. Mai mult decât atât cenzura suprimă toate expresiile polemice care nu au nici măcar un caracter de violență dacă sunt adresate unor anumiți ziariști ovrei care au fost declarați instituții în Stat și prin urmare inatacabili.

Ceeace confirmă că aceiași cenzură care tolerează cum am arătat în comunicarea anterioară, ca oameni de proporțiile d-lor Cuza și Goga să fie înfățișați ca trădători și vânduți pentru bani unui stat strein, crede de datoria sa să apere imaculatele personagii cari conduc ziarul «Adevărul».

Țin la dispoziția guvernului nenumărate alte exemple prin care pot dovedi că cenzura — care bineînțeles nu poate lucra decât din ordin — și-a luat astăzi rolul de a apăra pe streini și presa înstrăinată de atacurile presei naționaliste, lăsând-o pe aceasta din urmă ca și pe fruntașii mișcării naționaliste, expuși unor atacuri și insinuări la care nu pot răspunde.

Rog pe d. Președinte al Consiliului și ministru de Interne să examineze de aproape acest aspect al măsurilor zise de ordine, pentru a evita ca guvernul însuși să nu poată fi socotit de către opinia publică românească, angajat într'o anumită tabără, pe care această opinie publică o repudiază și o desprețuește.

Redeschiderea traficului combinat C. F. R.-N. F. R. pentru mărfuri

Se aduce la cunoștința generală că traficul combinat CFR—NFR, pentru mărfuri se redeschide după cum urmează:

1) Linia Brăila—Sulina—Vâlcov cu începere de Miercuri 3 Martie 1937.

2) Linia Galați—Turnu Severin cu începere de Joi 11 Martie 1937.

3) Linia Turnu Severin—Timișoara, cu începere de Joi 18 Martie 937.

In consecință începând dela datele mai sus arătate se vor primi spre expediere mărfuri în trafic combinat pentru toate porturile aparținând liniilor de mai sus.

Cămașa d-lui I. Mihalache și legea stării de asediu
O declarație a ardelenilor

Anunțam în numărul de eri, că d. Mihalache a încălecat pe calul alb de sol al împăcărei și face încontinuu curse în galop și trap bătut, între cele două oști gata de luptă, la congresul dela 4 Aprilie.

Espectativa d-lui Mihalache însă, a dat prilej aproape tuturora din partid, ca între timp, să-i rupă în bucăți cămașa autorității, cu care se înveștmântase la congresul de acum doi ani. (Cămașe care credem că nu a mai schimbat-o de atunci).

De două zile, șeful «marelui partid» este un sol în trențe, iar sdrențuit în primul rând de ai săi, necontenit.

«Ruleta» d-lui Armand Duval Călinesco dela Iași, unde a ales după exemplul polonez pe Ridz Smigly al statului țărănesc, a deslănțuit urletele de fiară a celor descalificați. Cei trei lupi de două zile umblă să-și sfâșie adversarii, care i-au deposedat de prada câștigată în partid, în timp ce «Ridz Smigly Costăchescu» își apără cu îndârjire bastonul de comandă oferit din propria sa raniță de d. Armand Duval.

SFATUL PARLAMENTAR DE AZI

Ramura de măslin va flutura din nou — o ultimă încercare — în sfatul parlamentar de astăzi. D. Ion Mihalache va face din nou apel la «spiritul de solidaritate și sacrificiu» național-țărănesc al fiecărui membru.

Doctorul Nicolae Lupu va striga, va înjura și va urla. (Prea multe cad deodată pe capul unui om. A mai fost scos și din consiliul comunal de verde,

D. ION MIHALACHE

unde jurase de curând credință, suferință și abnegație. ***Non bis in idem.*** **Deceia va urla).**

O parte din ***«grupul celor 18»*** **organizații, cer d-lui Mihail Popovici, pentru a obține răgazul unor noui pertractări, în timpul cărora să schimbe favorabil pentru ei, opinia celor din** ***«grupul 54»*** **etc. etc.**

POZIȚIA D-LUI MANIU ȘI CAUZA D-LUI MIHALACHE

Intransigent, la Bădăcin: d. Maniu zâmbește feciorelnic, la toate strădaniile d-lui Mihalache, care în câteva zile va trebui să-și schimbe «uniforma», fiindcă articolul VI din legea stării de asediu este categoric:

«Uniforma în sensul prohibit, etc. etc... există oridecâte ori în portul cuiva se constată un element comun adoptat de mai multe persoane, cu semnificația de aparținere la un anumit partid, sau organizație urmărind scopuri politice».

Organizația d-lui Mihalache va fi deci obligată să-și schimbe uniforma în cap cu șeful sub sancțiunea art. 324 din codul penal și art. 27 din reprimarea unor infracțiuni contra liniștei publice.

Iată de ce întrebat asupra valorilor din partid aparținând vechiului regat, «Gioconda Ardealului» a răspuns că nu-i trebuește decât cămășile d-lui Mihalache.

D. Maniu este categoric subversiv.

Stilex

Cine sunt adevărații vinovați ai agresiunii dela Iași
Cine este personajul misterios „Grișa"?! Justiția să-și facă datoria

In sfârșit, cercetările preliminare în chestia agresiunei contra d-lui Traian Bratu, rectorul Universității ieșene, au luat sfârșit. Aceasta ne-o anunță comunicatul dat de parchetul militar dela Iași.

Au fost trimeși în judecată șase studenți, trei sub inculparea de autori și trei socotiți complici.

Nu apărăm pe atentatorii la viața rectorului Bratu. Cerem să se facă deplină lumină. Pe acest principiu, am așteptat prima etapă. Nu cunoaștem «elementele» pe care se bazează acuzarea. Ținem însă, în vederea stabilizării adevărului, să aducem la cunoștința organelor însărcinate cu cercetările, unele informațiuni cari ar trebui folosite drept piste de investigații.

Intâlnind pe d. maior Petru Bonciu, avocat, domiciliat în Iași, str. Păcurari No. 27, mi-a mărturisit cele ce urmează: în ziua atentatului, Luni 1 Martie 1937, înainte de amiază, domnia sa urca pe strada Carol, în spre locuința d-lui prof. Petre Dragomirescu, șeful său politic. S'a oprit la chioșcul de ziare de pe str. Carol, din fața Facultății de drept, spre a ceti afișele gazetelor, din acea zi. Lângă domniasa se găseau doi tineri studenți după aparență, cari vorbeau evreește. Câteva secunde, și unul din cei doi tineri, strigă pe un al treilea «Grișa».

Vine și acest Grișa și se angajează o discuție, în trei, de astă dată în limba rusă. Cum d. Petru Bonciu înțelege bine rusește, a auzit când acest Grișa a spus: astăseară sau cel mai târziu mâine seară, se va întâmpla ceeace știți. Și să vedeți că toți vor fi arestați». Cu aceste vorbe grupa celor trei s'a îndepărtat. In acea seară a fost comisă agresiunea contra d-lui Traian Bratu.

D. maior Petru Bonciu a mai mărturisit aceasta și la Blocul pensionarilor, fapt pe care mi l-a relatat d. Gh. Hamza, porprietar, pensionar, domiciliat în Iași, str. Buzdugan, fată fiind d. Const. Căpreță, fost prefect de Iași și membru marcant al partidului poporului, domiciliat în str. Lăpușneanu 18.

Cercetat-a parchetul militar cine este acest «Grișa»?! Nu ne găsim oare în fața unui aranjament ocult, menit să pună în lumină defavorabilă mișcarea naționalistă, care a luat atâta avânt în ultima vreme?

Nu sunt oare elementele întunecimelor judeo-comuniste cari caută să arunce oprobiul public asupra naționaliștilor?

Opinia publică cere ca cercetările să fie duse «usque-ad finem», lumină să se facă în toate ungherele și în toate conștiințele și vinovații să fie pedepsiți exemplar.

Laur Preda

In jurul rechemări d-lui Jean Th. Florescu

In ședința de eri a Senatului, d. prof. Mihail Manoilescu, a anunțat că va face o comunicare asupra cauzelor rechemării d-lui Jean Th. Florescu din postul de ministru al României la Madrid.

D. Victor Antonescu ministrul afacerilor străine, prezent la ședință, a făgăduit că va veni la Senat pentru a răspunde d-lui Mihail Manoilescu.

Frământările maghiare

De două zile gazetele sunt pline cu vești senzaționale din Ungaria. Grupările „hitleriste" „de extremă dreaptă" unguerești ar fi pregătit o lovitură de stat, de care ar fi prins de veste opoziția, care ar fi prevenit guvernul, care ar fi luat măsuri, care ar fi constatat amestecul german, care etc.

Cine urma să dea lovitura de stat? Gruparea „*Move*", alcătuită din foști ofițeri, organizația „*Turul*" și partidul național socialist maghiar. In fruntea acestor periculoși conspiratori se află deputatul Bela Marton, fost sub Goemboes — secretar general al partidului guvernamental.

S'ar putea ca intenția ce se atribue susnumitelor grupări și d-lui Marton să fi existat cu adevărat. S'ar putea! Deși se ridică trei obiecțiuni împotriva veracității tezei afirmative.

Prima este desmințirea categorică a guvernului, care declară: „...nu s'a produs nimic în Ungaria, care ar putea să compromită fie liniștea publică și ordinea și pacea internă a țării, fie securitatea cea internă a țării, fie securitatea constituțională sau viața economică a statului".

A doua stă în lipsa de seriozitate a organizațiunilor ce se pretinde că urmau să execute lovitura de stat.

Ar fi ca și cum la noi „Frontul ostășesc naționalist", „Svastica de Foc" și defunctul partid național socialist al d-lui Ștefan Tătărescu s'ar fi unit să cucerească puterea sub conducerea d-lui Sergiu Dumitriu, de pildă.

Insfârșit, pare suspect faptul că presa jidovească maghiară — căci în Ungaria jidanii au o situație și mai mare ca la noi — agită cu furie pe tema „complotului".

Participarea germană la proectata lovitură de stat e iarăși puțin verosimilă. Regimul Goemboes — continuat de d. Daranyi s'a arătat întotdeauna foarte favorabil Reichului. Ce-ar fi folosit Germania de pe urma răsturnării lui?

Complotezi împotriva unui adversar, nu împotriva unui prieten.

Deaceia, deși — repet — s'ar putea ca svonul să fie adevărat, cred mai curând într'o campanie de presă și de opoziție urmărind sdruncinarea situației guvernului.

Intr'adevăr regimul Goemboes va împlini în toamnă cinci ani. Moartea generalului a dus însă la o slăbire a coheziunei partidului guvernamental. Succesorul lui Goemboek Daranyi, pare slab și, deși susținut activ de regentul Horthy, incapabil să mai păstreze multă vreme puterea.

De aci și îndrăzneala crescândă a opoziției, în fruntea căreia se agită mai ales fostul delegat maghiar la Liga Națiunilor, Tibor Eckhard, șeful partidului micilor agrarieni. Dar în spatele lui Eckhard al lui Friedrich, a canonicului Ernst, a socialiștilor, se profilează silueta elegantă a contelui Bethlen, cel care a stăpânit timp de zece ani Ungaria și care nu se poate consola de pierderea puterei. Dacă s'ar produce o criză de guvern, oricât de mult s'ar agita d. Eckhard, e probabil că, fie direct, fie prin interpuși, contele Ștefan Bethlen va reveni în fruntea Ungariei.

Aceasta-i ipoteza cea mai dezagreabilă pentru noi. Și prin abilitatea sa, și prin interesele pe care le servește și prin autoritatea numelui său și prin relațiile lui internaționale, contele Bethlen poate fi cel mai reprezentativ exponent al revizionismului maghiar.

Din fericire, revizionismul maghiar nu e periculos pentru România. El ne poate cauza neplăceri, dar e inoperant.

Deci să urmărim cu calm evenimentele din Ungaria. Dacă elemente neserioase încearcă un „putsch" și duc la turburări mai grave, cu atât mai bine. Orice slăbire a unui eventual adversar e un câștig.

In schimb să ne ferim de Bithlen și — în măsura posibilului — să acționăm împotriva lui.

Paul Mihail

Un incident caracteristic La Senat

Eri la Senat pe când d. prof. Iorga vorbea la legea teatrelor declarându-se contra constituirei sindicatelor de artiști, d. Victor Iamandi s'a grăbit să le ia apărarea.

D. prof. Manoilescu intervenind a arătat că sindicatele își au rostul lor deplin numai atunci când toate profesiunile se sindicalizează, ca în statul corporativ.

Aceasta i-a dat prilej d-lui Iamandi să se repeadă imprudent vorbind de «inconstanța ideilor d-lui Manoilescu».

Replica nu s'a făcut așteptată:

«Să nu vorbești de inconstanță d-ta, care după Iunie 1930 nu puteai să suporți acordurile Imnului Regal și ai părăsit o adunare la Iași în mod demonstrativ în clipa când a început să se cânte Imnul Regal».

D. Iamandi caută și astăzi răspunsul fără să-l găsească.

ECOURI ȘI POLEMICI

Ziarele evreo-țărăniste pretind că d. prof. Manoilescu ar face parte din consiliile de administrație a șase societăți alături de evrei, dând și numele acestor societăți.

Putem afirma că d. prof. Manoilescu nu face parte din nici una, dar absolut din nici una din aceste societăți și că presa țărănistă n'a pierdut prilejul de a minți odată mai mult.

Intrucât Camera are de început discuția generală la buget, biroul Adunării a hotărît ca mâine să nu se mai țină interpelări, așa cum fusese fixat săptămânal la întocmirea programului desbaterilor acestei sesiuni.

Anteproectul de lege privitor la controlul și reglementarea cartelurilor și trusturilor, nu va mai căpăta forma definitivă, deoarece inițiatorii săi au renunțat să-l mai susțină.

D. Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, a lucrat eri, la anteproectul legii minelor.

Lucrările fiind avansate, se speră că în cursul săptămânii viitoare, ante-proectul să fie gata.

Camera de comerț și industrie din Capitală, a înaintat un memoriu ministerului aviației și ministerului de finanțe, cerând modificarea legii Fondului aviației, în sensul ca unele din impuneri, cum este cazul articolelor de lux, să fie reduse.

Astăzi, Miercuri la orele 1, ministrul României la Roma d. ION LUGOJANU a părăsit țara spre a se reîntoarce la postul său.

Ministrul României la Berlin, d. PETRESCU-COMNEN a plecat în Germania încă de azi dimineață.

Din cercuri autorizate sau nu, s'a răspândit din nou svonul că proporționalitatea etnică în întreprinderi va fi legiferată cât mai curând posibil. In sensul acesta, se mai afirmă că dacă proectul acesta, care e gata întocmit, nu va putea fi adus în desbaterea parlamentului până la 15 Martie crt. va fi legiferat pe cale de decret lege.

Inregistrăm acest svon, precum le-am înregistrat și pe celelalte.

Atragem deosebita atențiune a cetitorilor noștri, asupra importantelor desbateri ce au loc în momentul acesta în fața ***Curții cu jurați*** **de pe lângă Trib. Ilfov în legătură cu crimele bandei de incendiatori organizate de** ***Aurel Șarf*** **și** ***Jean Bacalu,*** **desbateri pe cari le reproducem pe larg în numărul nostru de astăzi.**

Vrednice de subliniat sunt declarațiunile lui ***Savelli Dvoiris,*** **care și-a reînoit în fața juraților mărturisirile de vinovăție, accentuând și asupra vinovăției celorlalți incendiatori.**

Peripețiile acestui proces trebuesc urmărite foarte de aproape, spre a se putea înțelege semnificația unor evenimente senzaționale ce se vor produce zilele acestea.

Ministerul de externe va oferi Vineri un dejun în onoarea d-lui Jan Seba, ministrul Cehoslovaciei la București, care după cum se știe se reîntoarce în țară.

Guvernamentalii respinși cu mari pierderi

SALAMANCA 10 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Comunicatul oficial publicat de marele cartier general naționalist anunță între altele că pe frontul din Asturii un puternic atac al guvernamentalilor, dat în sectorul La Catalana a fost respins cu mari pierderi pentru inamic. Guvernamentalii au fost urmăriți și pozițiile lor ocupate.

Pe frontul Siguenza strălucita înaintare a naționaliștilor continuă. Au fost ocupate localitățile Val de Arenas, Masegoso și Argentilla, precum și înălțimile dela Nord Est de Brihuega. In acest sector am capturat trei tancuri rusești și am făcut vreo sută de prizonieri. Inamicul a părăsit pe teren numeroși morți.

In sectorul Jarama, am ocupat Cassa del Torcal.

Pe frontul de Sud, în sectorul Espiel, înaintarea trupelor noastre a continuat. Inamicul a suferit pierderi grele.

BURGOS 10 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Postul de radio Burgos anunță că în ultimile patru săptămâni aviația naționalistă a doborât 26 avioane inamice.

D. Al. Vaida sosește în Capitală

D. dr. Al. Vaida Voevod, președintele «Frontului Românesc» și-a anunțat sosirea pentru săptămâna viitoare în Capitală, când va convoca la o consfătuire pe toți fruntașii acestei organizațiuni.

Cu această ocaziune, d. Al. Vaida, va face un expozeu, asupra situației politice interne, fixând atitudinea acestei organizații în fața eventualelor evenimente politice, cari ar urma după închiderea Parlamentului.

ORA 2

Victoriile naționaliștilor la Guadalajarra
Comuniștii evacuiază materialul de războiu din Madrid

SALAMANCA 10 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Marea ofensivă naționalistă care a început Luni dimineață în sectorul Guadalajarra a continuat toată ziua de Marți.

In cursul nopții de Luni spre Marți, aviatorii naționaliști au bombardat cu rezultate strălucite tranșeiele inamice. După această pregătire, infanteria naționalistă a trecut la atac.

Guvernamentalii au evacuat pozițiile pe care le ocupau, lăsând în mâinile naționaliștilor o porțiune de teren adâncă de mai mulți kilometri, mai ales în direcția Cifuentes, la Nord de Sacedon, pe șoseaua Madrid-Cuenca, ultima șosea care mai leagă Madridul de celelalte provincii dominate de roșii.

Aviatorii naționaliști au putut observa că guvernamentalii evacuiază material de răsboiu din Madrid. Deasemeni, ei au evacuat aproape toate localitățile din Nord-Estul orașului.

Președintele juntei de apărare a Madridului a trebuit să recunoască chiar și el ieri, în fața reprezentanților presei, că ofensiva naționalistă continuă cu mare vigoare.

In legătură cu ofensiva de Luni, se anunță că trupele naționaliste au cucerit localitățile Navalporto și Renales.

In sectorul Briahuega, în apropiere de Torija, la Nord Est de Guadalajarra, naționaliștii au cucerit mai multe poziții importante.

Deasemeni, se anunță că o bătălie violentă s'a încins și în munți, aproape de Cogalludo. Forțele naționaliste înaintează necontenit.

Surori de caritate prizoniere ucise de comuniști

SALAMANCA. — Cu toate că spitalul din Oviedo este pavoazat cu drapelul Crucii Roșii și se poate recunoaște dela mari depărtări, artileria guvernamentală îndreaptă focul și asupra acestei clădiri.

La Somiedo au fost făcute prizoniere câteva surori de caritate.

Acum se află că ele au fost ucise de marxiști într'un mod barbar.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68. Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.